

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 » — »
Negyedévre . . . 2 » 50 »
Egy órá . . . — » 85 »
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. itélőtábla épületével szemben.

hová az előfizetések és a ap szétküldésére vonatkozó előzárások intézendők.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Árká-utca 1.
a kir. tábla átellenében,
hová a lap szellemi részét illető minden közlemény intézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal veszi föl.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

A válság befejezése.

Pécs, 1899. február 27.

A tegnapi vasárnap a válság befejezést nyert. A király elbocsajtotta legfelsőbb kéziratával báró *Bánffy Dezsőt* és kinevezte miniszterelnökké *Széll Kálmánt*, valamint annak előterjesztésére az új kabinet tagjait.

A hivatalos lap ma rendkívüli kiadásban jelent meg, közölve a válság befejezését jelző királyi kéziratokat.

A *Bánffy Dezső* báróhoz intézett legfelsőbb királyi kézirat tegnap Bécsben kelt s a következő:

„Kedves báró *Bánffy*! Midőn Önt magyar ministeriumomnak általam mai napon elfogadott lemondása folytán magyar ministerelnöki állásától saját kérelmére ezennel fölmentem, ezen alkalomból Önnek ministerelnöki állásában nehéz viszonyok közt is mindenkör teljes odaadással, ritka önmegtadással és tiszta hazafias szándékkal teljesített kiválóan hű, buzgó és kitűnő szolgálataiért hálás elismerésemet nyilvánítom és változatlan kegyelemem jeléül Önnek Szent István-rendem nagykeresztjét díjmentesen adományozom.“

Ugyaníly kelettel *Széll Kálmánt* miniszterelnökké kinevezte a király, elvárva a ministerium megalakítása iránti javaslatát.

Erdély Sándor igazságügyminiszternek lemondását a király — fáradhatlan buzgalommal teljesített hű és kitűnő szolgálatainak teljes elismerése mellett — ugyanekkor elfogadta.

Perczel Dezső belügyminiszternek és *Dániel Ernő* báró kereskedelmi miniszternek lemondását szintén ilyen elismerés mellett fogadta el a király.

Az új ministerium kinevezését tartalmazó királyi kézirat így szól:

„Magyar ministerelnököm előterjesztése folytán honvédelmi ministeremmé báró *Fejérváry Gézá*t, pénzügyministeremmé

Lukács Lászlót, vallás- és közoktatásügyi ministeremmé dr. *Wlassics Gyulát*, földmívelésügyi ministeremmé *Darányi Ignácot*, horvát-szlavon-dalmátországi tárca nélküli ministeremmé *Cseh Ervint* és *Személyem* körüli ministeremmé gróf *Széchenyi Manót* ujjalag kinevezem, illetőleg ezen eddig viselt állásaikban megerősítem, — továbbá igazságügyministeremmé dr. *Plósz Sándor* államtitkárt és országgyűlési képviselőt, végre kereskedelemügyi ministeremmé *Hegedűs Sándor* országgyűlési képviselőt ezenel kinevezem és a belügyministerium vezetésével ideiglenesen miniszterelnökkömet bizom meg. Az illetőkhöz intézett kéziratimat további intézkedés végett ide zárom. Kelt Bécsben, 1899. évi február hó 26-án. *Ferencz József*, s. k. *Széll Kálmán*, s. k.“

Végül a hivatalos lap mai rendkívüli kiadása közli azt is, hogy *Lukács László* újonnan kinevezett pénzügyminiszternek, kiváló érdemei elismerésül, a király a *Lipót-rend* nagykeresztjét díjmentesen adományozta.

Az új kormány tagjai ma tették le az esküt a király kezébe, még pedig délben *Széll Kálmán* tette le az esküt *Bánffy György* főajtónálló és *Széchenyi Manó* miniszter segédletével; ezután következett *Hegedűs* és *Plósz* eskütétele s ezzel az új magyar ministerium megalakulván, a válság befejezést nyert és az ellenzék hat hónap óta tartó küzdelme sikerrel járt, mert elsöpörte a hatalom polcáról báró *Bánffy Dezsőt* és embereit!

Városi közgyűlés.

Pécs, 1899. február 27.

Aktahalmazzal véges-végig borított tanácsi asztal és a padsorokat sűrűn ellepő városatyák tömege: ez jellemezte a mai városi közgyűlést, de a városatyák buzgalma is, amely rendesen fordított arányban szokott állni a tárgysorozat hosszúságával.

De volt is sok érdekes tárgy, ambar a nagy érdeklődés leginkább a bicikli-adó felé látszott irányulni, mert ambar ez a tárgy csak déltájban került sorra, a városatyák kitartottak hűségesen. Föl is használta a tanács ezt a kedvező körülményt s egy csomó adásvételi ügyet megszavaztatott az e célra is határozatképes számban jelenlevő bizottsági tagokkal.

Meg is ijedt jó *Weiller Nep. János* a sok névszerinti szavazástól, mert rémulve konstataulta, hogy a közgyűlésnek egészen olyan színezete van, mintha technikai obstrukció folynék benne, ő pedig sokkal telivéreb mameluk, semhogy ennek még a színezetét is szó nélkül tūrhetné. Egy kalap alá akarta hát fogni az összes vételi ügyeket s egy szavazással végezni velük s csak akkor nyugodott meg a sok szavazásban, mikor a főispán szájából értesült, hogy ez nem holmi átkos ellenzéki manőver, hanem a törvény rendelete.

A tanácsnak szerencséje is volt a délelőtti tárgyaláson; valamennyi javaslata keresztül ment egészen a villamos telep átengedésének kérdéséig, itt azonban elbukott, mert a közgyűlés igazat adott *Erreth Jánosnak*, hogy egy még nem is létező társulatra a város nem ruházhat át jogokat. Lássuk hát előbb, meglesz-e és milyen lesz az a „pécsi villamos részvénytársaság“, akkor beszélhetünk róla áruházzuk-e rá a mostani teleppel kötött szerződéseinket.

A bicikli-adót is megszavazták nagy háboruság után, pedig derék biciklistáink ugyancsak csinálták a hangulatot ellene, napnál fényesebben bebizonyítva a „Pécsi Napló“ mellékletén, hogy milyen „jogtalan, kárhuzatos, hazafiatlan, igazságtalan és észszerűtlen“ ez az adó.

Hát bizony itt is bebizonyult, hogy a nagy erőlködés sokszor az ellenkező eredményt szüli, mert presszionálás színezetét adja a dolognak s nemcsak a kritikát hívja ki, de növeli az ellentállási hajlamot is.

Teljesen új ruháraktár!

Legdivatosabb tavaszi női kabátok, gallérok,

gyermekfelöltők és

ruhakelmelekben

KIS ZSIGMOND-nál

PÉCSETT,
takarékpénztári új palota.

Kilenc órára megteltek a közgyűlési pad-sorok s a nagy érdeklődés, melylyel a városatyák a közgyűlés elé néztek — úgy látszik — a közönségre is átragadt, mert a karzaton is alig volt üres hely. Ide különösen a pécsi Bicycle Club tagjai vonultak fel, hogy meghallgassák, miként tárgyalja le a közgyűlés a kerékpáradót.

Fejérváry Imre báró főispán pontban kilenc órákor megnyitotta a közgyűlést s egy fájdalmas eseményt jelentett be Pázsitzky Ede dr. elhunytával. Az elhunyt évek hosszú során tagja volt a törvényhatósági bizottságnak s mint ilyen a város érdekei mellett mindenkor tevékeny munkásságot fejtett ki. Indítványozza, hogy elhunyt felett a közgyűlés jegyzőkönyvéleg részvétét fejezze ki s ezt a család tudomására juttassa.

A közgyűlés egyhangú helyeslése követte a főispán kegyeletes indítványát s napirend előtt senki sem óhajtván szólni, következett a napirend tárgyalása.

Az ötvenhét pontból álló napirend első tárgya volt

a költségvetési előirányzat

jóváhagyása tárgyában kelt belügyminiszteri leirat. A belügyminiszter ugyanis a város folyó évi költségvetését felülbírálat alá vevén, az adómentes új házakra kivetendő városi pótdadó engedélyezésével jóváhagyta azt, mégis azonban a következő változtatásokkal:

1. a 47%-os pótdával nem fedezett 3220 frt hiány fedezésére nem engedni felvételt az ásványviz-adóból remélhető jövedelmet, mert a költségvetésbe bevett ez új adó nincs engedélyezve külön s így a költségvetésbe be sem vehető. Tehát a hiány fedezéséről más-kép kell gondoskodni;

2. a fogyasztási adók jövedelme után kárpótlásul előirányzott s a költségvetésbe beillesztett 36600 frt államsegély jóváhagyását függőben tartja a miniszter a törvényhozás intézkedéseig.

A városi Tanács erre a rendelkezésre javasolja, hogy a nem engedélyezett ásványvizadó helyett más fedezetet egyelőre nem kell keresni, mert meg lehet próbálni a 3220 frt hiánynak megtakarítás útján leendő fedezését. Ha ez nem sikerülne, az év további folyamán is lehet új fedezeti módozatról gondoskodni. A mi az ásványvizadót illeti, arra a költségvetésben szükség van s hogy az az 1900-diki költségvetésbe bevehető legyen, az

erre vonatkozó szabályrendelet jóváhagyása a belügyminiszteriumban megsürgetendő. Így az ásványvizadó szabályrendeletileg engedélyezve lévén, mint ilyen a jövő évi költségvetésbe a jövedelme beilleszthető lesz.

Majorossy Imre polgármester a tanács javaslatára és a miniszteri leirat egyéb megjegyzéseire vonatkozólag előadja, hogy be kell vallani, miszerint a költségvetés elkészítése körül késelem volt. De ennek az oka a fogyasztási adójövedelem utáni állami kárpótlás utáni várakozás volt, mert e kárpótlás összege csaknem 37 ezer forintot tesz ki s ezt — ha a költségvetésbe be nem vették volna — a pótdadó emeléssel kellett volna fedezni. Már pedig a pótdadót idő előtt célszerűtlen emelni; ugyanis meg kell azt tenni, ha — muszáj. A mi az ásványviz-adóra vonatkozó szabályrendelet jóváhagyásának megsürgetését illeti, tudomása van, hogy a szabályrendelet ügyis jóváhagyatik s így megsürgetése felesleges. Kéri tehát a közgyűlést, hogy a tanácsi javaslat e részétől tekintsen el s különben az egész javaslatot tegye magáévá azzal, hogy a költségvetés készítésére vonatkozó miniszteri megjegyzések a jövőben szoros figyelembe fognak vétetni.

A tárgyhöz senki sem kívánván szólni, a tanács javaslata a polgármester módosításával elfogadtatott.

Következett a belügyminiszter rendelete az ujonan alkotott

vásárvám és helypénz

dijszabályzatra vonatkozólag. A miniszter a szabályzatban a következő módosításokat tette:

1. A helypénz ne a vámnál szedessék, hanem a vásártéren. Így kell elkerülni, hogy nem eladásra szánt áruk helypénz alá ne jussanak, a mi így lenne, ha a vámnál szedetik a helypénz.

2. Az átmeneti áruknak a városban tartózkodási idejére három óra kevés; ez öt órai időre emelendő fel.

3. Kosáráruk után 8 krajcár helyett 5 krajcár helypénz szedendő.

4. Tartályokban árult burgonyáért tartályokként 4 krajcár helyett 3 krajcár helypénz szedendő; nagy tartálynak 25 liter térfogatu tartály számítottatik.

5. A kocsihal kilója után 80 krajcár díjtétel magas, a kocsin tartályokban árult hal 20 krajcáros helypénzével szemben. Ez 40 krajcárra leszállítandó.

6. Széna, szalma és zsup után kocsin-ként 25 krajcár helyett 12 krajcár fizetendő, mert Pécs területe kicsiny s van vagy 1000 ló és igen sok szarvasmarhája.

7. Ipari cikkeket szállító kocsik után, a lerakásnál, ha az a vásáron marad is, külön helypénz nem szedendő.

8. Végül a tarifa ellen felmerült panaszok tárgyában első sorban a városi Tanács, aztán a közigazgatási bizottság és végül a közigazgatási bíróság határoz.

A városi Tanács a rendeletre vonatkozólag javasolja, hogy a kocsihal utáni helypénz leszállítása nem kifogásolható, mivel így is meg lesz utána az előirányzott jövedelem. A széna és szalmára vonatkozólag azonban kívánatosnak tartja legalább a régi tarifa 20 kros tételének megtartását. A többi változtatásokat nem érinti s a szabályrendeletbe belevenni azt kéri, hogy oly áruk után, melyek árusításra szánva nincsenek, vagyis megrendelésre hoztak be: helypénz nem szedhető.

Cirják Ignác szolt elsőnek a tárgyhöz. Ő a széna és szalma után a 12 kros díjtételt elég magasnak tartja, mert bizony megtörténik, hogy egy kocsi szalma 1 frt vagy 1 frt 20 krért, széna pedig 2 frtért se kell.

Záray Károly jól eső érzéssel értesül, hogy a miniszter a keresk. kamara részéről nyilvánult kívánalmaknak megfelelően módosította a tarifát s az összes felhozott ellenvetéseket elfogadta. Lényeges változtatás az, hogy a helypénz ne a vámnál, hanem a piacon szedessék. Igen ám, de a Tanács itt olyan módot javasol, a mely trójai faló lesz és a régi szabályrendelet idején felmerült panaszoknak és esetleges visszaéléseknek alapjául fog szolgálni. Eddig is az volt a sérelem, hogy ha helybeli polgár megrendelésre hozott árut, a mi piaci elárusításra nem volt szánva, szabályszerű szállítólevéllel tartozott ezt igazolni, különben agyonzaklatták. Kéri a tanácsi javaslatból azt a passzust, hogy »megrendelésre behozott áruk«, kihagyni s úgy fogadni el a módosítás szövegét, hogy »piaci eladásra nem szánt áruk« után helypénz nem szedhető.

A két felszólalást többször ellenmondás kísérte, a mi arra engedett következtetni, hogy ma a Tanácsnak jó napja lesz: javaslatait en bloc elfogadják.

Majorossy Imre polgármester először Cirják Ignác felszólalására reflektált s érvelt

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Legenda a lilimos leányról.

— A »Pécsi Figyelő« eredeti tárcája. —

I.

Élt egyszer egy hatalmas, nagy úr. Mérethetetlen sok kincsnek volt ura, beláthatatlannok voltak birtokai. És a nagy ur mégis mindig nagyon szomorú, nagyon bánatos volt.

Órák hosszat elszédítgatott a cyprusfák árnyékában. Szomorúan csüggeszté le fejét és néha egy-egy könyvet törölt le bánatos arcáról.

Aztán meg felment tornyos kastélyának tornácára és onnan tekintett széjjel. És a mikor látta a szemei előtt elterülő óriási területet ringó kalászosokkal, sokszínű virágokkal behintve, nagy szomorúan sóhajtott föl:

— Istenem, mit ér a nagy gazdagság, mit a sok kincs, ha nincs, ki azt utánam élvezze.

Aztán meg térdre borult a nagy ur s buzgó fohással kérte a mindenek Urát, hogy tekintsen alá az ő szegény szolgájára és édesítse meg életét, küldjön számára egy csacogó, kicsi gyermeket, a kiért élhessen, a ki örököse lehessen az ő mérethetetlen kincseinek.

És az Úr meghallgatta az ő hűséges szolgájának könyörgését.

A nagy ur szépséges feleségének gyermeke született. Angyal arcú, nagy, mélységes kékszemű kis leány.

Nagy volt az öröme a szülőknek. Hálafohászokat rebegtek az Úrnak s fogadást tettek, hogy igaz jámborságban, isteni félelemben fogják nevelni leányukat. És jámbor szívekérték az Urat, adja tudokra, hogyan telnek neki leginkább kedve az ő egyetlen gyermekükben.

És az Úr elküldé az ő angyalát a kis leány bölcsőjéhez. Az angyal sokáig nézte az alvó gyermeket s ezüstcsengésű, halk fuvallatszerű hangon kezdett beszélni.

— Az Úr kiválasztotta leendő e gyermek. Mária legyen a neve. Öröme legyen mindenkinek.

Aztán odahajolt az alvó gyermek fölé s homlokon csókolta. És a csók nyomában a gyermek homlokán egy hófehér, kicsi lilimos tűnt elő.

És mondá az angyal:

— Viseld az ártatlanság képét képeden. Ez őrizzen meg minden földi hivalkodástól. A fehér lilimos juttassa eszedbe, hogy az Úrnak vagy kiválasztotta. Viseld addig az ártatlanság jelét, míg az ártatlanság vagy. És tud meg, ha eltűnik homlokodról a fehér lilimos, akkor megszűntél az Úrnak kiválasztottja lenni s lesz belőled közönséges földi asszony.

És eltűnt az angyal. A szülők meg térdre hullva imádták az Urat, ki ily nagy kegyességgel volt az ő szerény szolgálival szemben.

II.

Mária, a lilimos leány növekedett, gyarapodott szépségben, erőben.

Mint angyal járt az emberek közt, kik imádkozó tekintettel néztek föl a leányra, kinek szépsége elvarázsolt mindenkit.

Fehér volt az arca, mint a lilimos, bevonva valami halavány, szinte csak sejtélem-szerű pirossággal. Nagy, mélységesen kék szemének színe vetekedett a buzavirág színével. És szemében ott ült lelkének egész ártatlansága, tisztasága.

Mikor meg kibontotta nagy, aransárga, szinte csillogó haját, akkor igazán odaillett volna az angyalok közé és tán ott is a legszébb lett volna.

Hire is ment a leány szépségének minden felé. És jöttek a lovagok mindenünnen, hogy bámulják, csodálják a leány nagy szépségét.

Szép, deli lovagok sűrögték-forgtak Mária körül, de Mária tekintete ott pihent a kék égen s lelke tova szállt az ünnepek zajából.

Mária nem vette észre a deli lovagok tüzes pillantásait, nem értette meg ékes, szerelmes beszédjüket. Csak arra a fehér lilimosra gondolt, a melyik ott fehérlett a homlokán. És így élt tovább isteni félelemben, igaz jámborságban.

És az Úr meglátogató az ő hiv szolgálait. Egyik csapás a másik után köszöntött be a nagy úr hajlékába. Lassan-lassan elfogyott a sok kincs, el a nagy gazdagság.

A nagy urból szegény ember lett, ki oda költözött a tenger partjára egy kis nádfődeles kunyhóba és halászzattal tengette életét.

a széna és szalma utáni 20 krajcáros díjtétel megfelelő volta mellett, a mit a közgyűlés helyesléssel kísért. Záray Károly aggodalmait oszlatta el ezután, hivatkozván a házi kezelésére a helypénzszedésnek, hol visszaélés nem lehet. Kérte a város jól felfogott érdekében a tanácsi javaslat változatlan elfogadását.

Weiler N. János pár szóval pártolta még a javaslatot, mire a közgyűlés a tanács javaslatát Cirják és Záray módosításai ellenében változatlanul fogadta el.

Két katonai ügy

következett ezután. Az első volt a honvédelmi miniszter leirata a hadapródiskola szennyvizeinek szűréséhez szükséges telek átadására vonatkozó közgyűlési határozat részbeni megváltoztatása tárgyában.

Majorossy Imre polgármester röviden előadja, hogy az 50 évre átengedett telek hasznát a város élvezi, ha azonban a telekre a város terjeszkednék, a szűrési készülékek a város költségén helyezendők át máshová: úgy kívánja a miniszter.

Ezt a Tanács elfogadni javasolja, mint-hogy nincs kilátás rá, hogy a város arrafelé terjeszkednék, mivel utba esnek a temetők.

A közgyűlés ezt a javaslatot egyhangúlag elfogadta.

A honvédelmi miniszter rendelete és a tanács előterjesztése a külön katonai gyakorlóter megszerzése tárgyában volt a nyomban következő másik katonai ügy.

Tudvalevőleg a közös hadseregbeli katonaság számára gyakorlóterül a szigetkülvárosi legelőből eredetileg 27 kat. holdat engedett át a város. De mivel e területet a legelőből a vásártér miatt kihasítani nem lehetett, az egész 128 kat. holdnyi területet átengedte a város azzal, hogy a honvédelvesség is ott tarthassa gyakorlatait. De így alkalmatlanná lett a gyakorlóter és károsná a környékbeli földbirtokosokra nézve; tehát — új gyakorlóter szükséges, mert már a katonaság elvitélével fenyegetőznek. Ilyen külön katonai gyakorlóternek 104 kat. hold szükséges. Már ki is lett nézve a makáraljai dűlőben ez a terület, valamint Magyar-Ürögh alatt is. Ez utóbbiért tuzott árt kértek s bár erre a kisajátítási jogot a miniszter már meg is adta, a Tanács a Makáraljai területre nézve is javasolja az eljárás megindítását, hogy a melyik olcsóbb lesz, az vétessék meg. Az új gyakorlóterért a honvédelmi miniszter 25 évre kat. holdanként évi 30 frt bért fizet s a vételt kölcsön útján is lehet eszközölni, mert a bér

behozza a kiadást, különösen ha tekintetbe vesszük, hogy ha a 25 év múlva esetleg felhagyó gyakorlóter mint használható földterület jut vissza a városra.

Záray Károly dr. figyelmeztet a tanácsi javaslatra vonatkozólag, hogy hangsúlyozandó, miszerint a város szivességet, udvarias és hálás szolgálatot tesz a honvédelmi kormányknak a külön gyakorlóter ily módon való megszerzésével. Mert törvény erre nem kötelez s ne-hogy precedens alkottassék, ajánlja ezt figyelembe.

A felszólalást nem követte helyeslés s Littke József nyomban meg is cáfolta. Szivességet, hálás udvariasságot emlegetni ilyen ügyben *izetlenség*. Hiszen a város bért kap a földekért s 25 év múlva az a terület használhatóbb lesz, mint ma.

Záray Károly dr. személyes kérdésben szólalván fel, tiltakozik az izetlenség ellen. Nem akar itt görögützet gyujtani a honvédelmi miniszternek, csak arra utal, hogy a város udvarias szivességet teljesít, mikor a gyakorlóteret úgy szerzi meg, holott más feladata nem volna, mint közbenjárni a kincstár és a földtulajdonosok között.

Muttnyánszky Béla nem akar simán át-esni az ügyön. Tudomása szerint, azon a táján drágák a földek. Kérdi, megvan-e a költségvetés, elegendő-e a bér a vételár kifizetésére, illetve a felveendő kölcsön fedezésére?!

Majorossy Imre polgármester megnyugtatta előtte szólót s reflektál Záray szavaira. Itt nincs szivességről szó, hanem a város jól felfogott érdekéről. A bérleti egységár jó üzteszámba is mehet, ha pedig gyakorlóteret nem szerzünk a katonaságnak, elviszik a katonákat tőlünk. Igaz ugyan, hogy a katonai kincstár 25 évre van kötelezve a gyakorlóter után bért fizetni, de akadna sok város, a ki e bért is megfizetné, csak-hogy katonaságot nyerjen s így a kaszárnyák üresen állhatnának.

A közgyűlés hangulata a tanácsi javaslat mellett volt ugyan, de azért a főispán mégis feltette a kérdést, majd elrendelte a névszerinti szavazást, mikor is 77 szóval 1 szó ellenében a tanácsi javaslat elfogadtatott.

Az ötödik tárgy volt a kereskedelmi miniszter rendelete a központi pályaudvar céljaira megszavazott 84 ezer forint megfizetése tárgyában.

A város a hozzájárulást úgy szavazta meg, hogy az építés tartamán belül két év alatt részletekben fizeti meg a 84 ezer forin-

s hangja messze elszállt a nagyságos csendességben.

És Mária egyszerre úgy hallotta, mintha valahonnan a nagy messzeségből egy hang válaszolna az ő énekére. Messzececsengő, érces volt a hang. Mária hallgató áhitattal leste az éneket s mintegy akaratlanul evezett arra, a honnét a hang odaszállt hozzá.

Nemsokára egy csónak tünt föl előtte, mely egyre közelebb jött hozzá. Egy ifju ült benne, kinek csillogó, fekete volt a haja, tüzes a pillantása és mézédés a szava.

Az ifju közel evezett Mária-hoz és mikor meglátta Mária-nak nagy szépségét, elhalt a szó ajakán s csak nagy sokára tudott szólni.

— Milyen szép vagy te! Tán a vizek tündérét csodálhatom benned?

Mária úgy érezte, hogy az ifjunak minden szava a szívébe nyilallik. Először történt vele, hogy tekintetét nem merte az ifjura emelni. Lesütött szemekkel válaszolt:

— Nem vagyok tündér. Mária vagyok, a parti halász leánya. És te ki vagy? Hallottam szép hangodat, mely bűbajos rezgésbe hozta lelkemet.

Az ifju remegő hangon válaszolt:

— Livio vagyok, a halászlegény.

— Énekelj hát, Livio, újra — szólt Mária.

És az ifju énekelni kezdett az ő szívet megragadó hangján. Mária áhitattal hallgatta. Majd ő is énekelni kezdett és úgy érezte,

tot. Most még csak a földmunkálatok folynak s mégis előre kéri a miniszter az egész hozzájárulást.

Ajánlja tehát a Tanács, hogy ez feliratban adandó a miniszter tudomására; tőle hálásítás kérendő, a megszavazás feltételénél fogva és azért is, mivel a városi háztartás rendezésére szolgáló nagy kölcsön sincs még realizálva.

A közgyűlés e javaslatot elfogadván, következett

egy választás.

Az üresedésbe jött negyedmesterei állásra a kijelölő bizottság Kovács István, helyettesített negyedmestert kandidálta, jelentette a főispán, mire a közgyűlés a jelöltet egyhangúlag megválasztotta rendes városi negyedmestereknek.

Az igazoló választmány jelentését a III. kerületben megválasztott dr. Nemes Vilmos és a IV. kerületben megválasztott Daempff Imre törvényhatósági bizottsági tagságának igazolásáról a közgyűlés tudomásul vette.

Valamint tudomásul vette azt is, hogy Hetey Sámuel megyéspüspök virilis jogánál fogva a megyei törvényhatósági bizottsági tagságra reflektálván a városi tagságról lemondott s helyébe Kaufer Jenő dr. lépett elő virilis bizottsági tagnak.

A polgármester előterjesztésére az adó-kivető bizottságba Eibach Emil és Matyasovszky Jakab rendes és Sikorszky Tádé, meg Skoff Ferenc pót-bányatagoknak megválasztattak. Az adóteliszólamási bizottságba pedig Jobst László dr. rendes tagnak, Ráth Mátyás pót-tagnak, Krászonyi Ferenc rendes bányatagnak és Szigriszt Lajos pót-bányatagnak választattak be három évre.

A polgármester előterjesztette az 1899—900-ik évi közuti költségirányzatot, mely szerint a folyó évre a költségvetés 33150 frtban, a jövő évre 33790 frtban állapított meg.

A polgármester ift reflektált az állami főmérnöknek a költségvetést illetőleg a városi közigazgatási bizottságban tett ama kifogására, hogy az előirányzatban a fenntartási költségekre 11 ezer forinttal több van felvéve mint a kiépítési költségekre. De ez szükséges, mivel az utak nagyon rongálódtak s az utfedési anyagok igen rosszak. Különben az előirányzat a törvényes határidőig ki volt téve közszemlére, de ellene felszólamlás nem adatott be. Tehát a tanács azért is javasolja elfogadását. Egyébként a püspök engedelméből a

hogyan sohasem énekelt még oly bensőséggel mint most.

Sokáig mulattak együtt. A hold már magasan járt s Mária-nak eszébe jutott, hogy szülei már várják. Hazafelé kezdett evezni. Az ifju halászlegény meg mellette evezett és beszélt Mária-nak valami csodás világról, mely illattal, boldogsággal van tele. Mária nem értette, de érezte, mint fogja el lelkét valami csendes szomorúság, mikor az ifjutól válnia kellett.

— Eljössz holnap is Livio? — kérde az ifjutól.

— El Mária holnap is és ezután mindig, a mig csak te akarod.

És úgy is lön. Másnap este újra együtt eveztek a tenger csendesen hallgató habjain. És ezután sokszor, minden este.

Az ifju már átszállt Mária csónakjába és úgy énekeltek közel egymáshoz, kéz a kézben. Aztán elhallgattak. Sokáig hallgattak és csak néztek egymást. Majd az ifju közelebb húzódtott Mária-hoz s epedő hangon szólt hozzá:

— Mária, tudod-e mi a szerelem?

— Nem — szólt Mária.

Az ifju szomoruan ereszté el a leány kezét. Mária ijedten kérde:

— Livio, mi bánt? Miért lettél egyszerre oly szomorú?

Az ifju szomoruan, rezgő hangon válaszolt.

Mária meg segített anyjának a hálók foltozásában.

De azért nem panaszkodtak soha. Megnyugodtak az Úr akaratában.

Sőt Mária boldogabb volt a szegénységben, mint a fényben. Így jobban tudott imádkozni, így közelebb tudta magát Alkotójához.

Mikor úgy estéknént előragyogott a halványan fénylő hold és ragyogó sugarait oda vetette a tenger lágyan hullámzó vizére, akkor Mária beleült kicsi csónakjába s kivezett a sík tengerre. És itt letette az evezőt. Tekintetével az eget kereste és énekelni kezdett az ő bűbajos, imádságra hívogató hangján.

És leszállt hozzá az Úr anyala és beszélt Mária-nak arról a nagy boldogságról, a mely ott a kék ég fölött reá vár. Mária lelkét megszállta ilyenkor valami erős, csodás vágyódás az után az ismeretlen nagy boldogság után és könyörögve kérte az anyagat, hogy járjon közbe az Úrnál, hogy mielőbb részese lehessen annak a nagy boldogságnak.

Az anyag mosolygott s vigasztaló, édes hangon mondta Mária-nak, hogy még nem jött el az idő. Mária megnyugodott és nagy alázatosan mondta:

— Legyen meg Uram a te akaratod!

III.

Egy holdvilágos, illatos nyári estén Mária ismét csónakjában ült s engedte, hogy ringassák a szeliden hullámzó habok. Ujra énekelt

hetényi kőbánya ugynevezett diorit kővével tesznek kísérletet az utfenntartásnál s ha ez sikerül, meg ha szakavatott utmester ügyel fel az utak jókarban tartására, nem fog oly nagy kiadás szükséges lenni s megtakarítás lesz elérhető.

Ilyen körülmények között a közgyűlés a költségvetést megszavazta azzal, hogy a kézi napszám 1 frt 50 krban, a fuvar 3 forintban állapított meg s az utadó 9% maradt.

Polgármester jelenti, hogy a városi és kórházi pénztárakat megvizsgálta s mindenütt mindent rendben talált.

Mutnyánszky Béla kérdezi, hogy a tanács által a vállalkozóknak kiutalt összegek tényleg ki vannak e fizetve?!

Majorossy Imre polgármester feleli, hogy tíres pénztárak mellett utalványozni lehet, de fizetni nem. A kiket ki kellett fizetni, így különös a tifuszjárvány miatt alkalmazott napszámokat, azokat ki is fizették. Azt különben mindenki tudja, hogy a városi pénztár, sem a takarékpénztár, sem az osztrák-magyar bank pénzével nem rendelkezik.

Mutnyánszky Béla ezt természetesnek találja. De azt a rend megköveteli, hogy a vállalkozóknak ne kelljen a városnak teljesített munkáik után járó fizetésért hónapokig várni. Mert a kiutalványozás semmit sem ér, ha a pénzt nem fizetik ki.

A polgármester válasza után, hogy épen ilyen kiutalt pénzek kifizetése végett vesznek fel 9000 frt kölcsönt, melynek tárgyalása a mai közgyűlés tárgysorozatába fel is van véve, — a közgyűlés a polgármesteri előterjesztést tudomásul vette.

Következett a Tanács előterjesztése a folyó évi március 19-én kilépő választott bizottsági tagok helyeinek betöltése céljából tartandó választásokra vonatkozólag az intézkedések elrendelése iránt.

A kilépő városi képviselők

a következők:

Az 1-ső kerületben kilépnek: Göbel Kálmán, Horváth Géza, Jobst László, Ott Márton, Schmelcer Ferenc.

A 2-ik kerületből: Bodó Aladár, Bolgár Kálmán, Perls Ármin, Ráth Mátyás, Schneider István, Szeifritz Antal, Záray Károly.

A 3-ik kerületből: Dragonescu, Döme, Hillebrand Mátyás, Krausze Ignác, Kelemen Mihály, Krasznay Miklós, Nemes Vilmos, Salamon József, Szeredy József, Troll Ferenc.

A 4-ik kerületből: Kis József, Pleininger Ferenc, Ruepprecht Nándor, Tiefenbacher Nándor.

Az 5-ik kerületből: Graumann János, Miltényi Miklós, Vég András, Vidákovics György.

A közgyűlés a választást március 19-re tűzte ki s választási elnököknek megválasztotta: az I-ső kerületben **Jobst** László dr.-t, helyettesül **Tamási** Ferencet; a II-ik kerületben **Littke** Józsefet, helyettesül **Ráth** Mátyást; a III-ik kerületben **Kindl** Józsefet, helyettesül **Fekete** Mihályt; a IV-ik kerületben **Ratkovits** Károlyt, helyettesül **Tróber** Aladár dr.-t és az V-ik kerületben **Szautter** Gusztávot, helyettesül **Kindl** Ferencet.

Féltizenegy volt, mikor a tárgysorozatnak e tizenegyedik pontjával végzett a közgyűlés, mely után egy csomó névszerinti szavazás következett.

Névszerinti szavazások.

Egy csomó adásvételi és csereszerződés került ezután sorra, melyek a törvényszerint névszerinti szavazásokkal intézettek el, még pedig valamennyi a tanácsi javaslatok értelmében.

Dulánszky Adolf krumplivölgyi szőlőjével határos 1197 □ öl városi területet már a korábbi szőlőbirtokosok is használatba vették, használja a mostani birtokos is, nagy költséggel ültetvén oda is szőlőt. Hogy e terület tulajdonjogát is megszerezhesse, ajánl a városnak 179 frt 55 kr. vételárát. Az erre vonatkozó adásvételi szerződést a közgyűlés névszerinti szavazásban 62 szóval 1 ellen elfogadta.

A budaikülvárosi megállóhely őrházához szükséges 520 □ ölnyi területnek 520 frtéért a püspöki uradalomtól való megvételét ajánlja a tanács, mert a város tulajdonát képező ottani terület a villamos társulat részére le van kötve. Ha a villamos vasuti szerződés kormányhatósági jóváhagyást nyert, akkor a villamos társulat ezt az 520 frtot a városnak meg fogja téríteni.

Engel József ez ügyet a tanácshoz visszautasíttatni indítványozza, mert a budaikülvárosi megállóhely építésénél megtakarítás történt s a város által adott 49000 frtból visszanyerendő összegből lehet majd ezt az 520 frtot is fődözni. Erre nézve tegyen a tanács újabb javaslatot s terjessze elő egyúttal a megállóhelyre vonatkozó aktákat is, mert az államvasutak ezt a megállóhelyet nem úgy létesítették, mint az kikötve volt s erre nézve is kell a közgyűlésnek határozni.

Jarányi József soknak tartja a megveendő területért a □ ölenkinti 1 frt vételárát; ilyen

arárat a város külterületért soha sem adott, sem nem kapott.

A polgármester Engel indítványára megjegyzi, hogy a budaivárosi megállóhelyre fizetett 49000 frtra nézve a leszámolás még nem történt meg. Az ugyanis majd a közgyűlés elé kerül s akkor lehet e kérdéssel foglalkozni, mert az kétségtelen, hogy az a megállóhely mostani szervezetében nem felel meg a célnak, a mely miatt a város az áldozatot hozta. A most szóban forgó vétel azonban már most szükséges s a vételár is megtérül a villamos társulattól. **Jarányinak** felelve megjegyzi a polgármester, hogy a vasút mentén maga a vasút fizetett 1 frt 50 krt is egy □ ölért, mert a forgalom emeli a telekértéket. Kéri tehát ezt az ügyet érdemileg elintézni a tanács javaslata szerint.

Engel indítványát a közgyűlés elvetvén, a főispán elrendeli a névszerinti szavazást, mire **Weiller** Nep. János általános derűtség közt indítványozza, hogy a következő vételi ügyeket is ezzel együttesen egy névszerinti szavazással döntse el a közgyűlés, mert a sok névszerinti szavazással egészen obstrukciós színezetet kap a közgyűlés.

Fejérváry főispán megmagyarázza **Weillernek**, hogy minden közgyűlési tárgy külön elintézését igényel, tehát több tárgyra együttesen szavazni nem lehet. Elrendelte tehát a névszerinti szavazást a budaivárosi őrház telkének vételére, melyet a közgyűlés 71 szóval 4 ellen a tanács javaslata szerint elfogadtatott.

Greksa József területét a város tévedésből kőbányának használta s viszont **Greksa** városi területet használt. Ugyiszintén **Krasznay** Miklós szőlőjének előbbi tulajdonosa a városi területből birt 360 □ ölet már embremlékezet óta. Hogy itt a telekkönyvi állapot rendezhető legyen, a tanács **Greksának** a város által bányászott területéért megfelelő területet engedte át, **Krasznay** pedig az általa birt városi területért 36 frtot hajlandó fizetni. Ezt a cserét, illetve eladást kéri a tanács helybenhagyatni.

Mutnyánszky Béla rámutat arra, hogy az itt szőnyegen forgó ügy is bizonyítja, miszerint a városi erdőterület határainak világos megjelölése nélkül milyen zavarok támadnak. Utasítandó volna tehát az erdészeti hivatal, hogy az erdei határvonalakat világosan feltüntető határjelek felállításáról s azok épségbentartásáról gondoskodjék.

Herbert János tanácsos azt a felvilágítást adja, hogy a mérnöki hivatal már kapott utasítást, hogy a városi erdő határvonalát a hi-

— Mert szeretlek Mária. Szeretlek hévvel, lángolóan. Minden gondolatom, szívem minden dobbanása csak a tied. És te azt mondod Mária, hogy nem ismered a szerelmet. Tehát nem szeretsz!

— De szeretlek, — szólt Mária s arcát pir futotta be. Nem tudom, mi a neve az érzelemnek, mi lelkemet betölti, de tudom, érzem, hogy csak a tiéd vagyok Livió, hogy szívem minden dobbanása csak neked szól, almámban csak téged látlak s csak akkor vagyok boldog, ha melletted lehetek.

Az ifju arca felderült s csillogó tekintettel nézte Mária s boldogságtól reszkető hangon szólt.

— Ugy hát boldog vagyok. A szerelem az Mária, mi betölti lelkedet.

És odahajolt a leányhoz, átfogta karcsu derekát s megcsókolta homlokán az a fehér liliumot.

Mária felsikoltott. Arca piros volt, mint a tűzrózsa. Nem tudta, mi van vele. Csak odaborult az ifju keblére és sir sokáig, keservesen.

— Mi bajod van Mária? — kérde az ifju.

— Nagyon boldog vagyok, — susogta Mária.

IV.

Mária ott ült a tenger partján egy pálmafa árnyában. Tekintete beleveszett a végtelen tenger csillogó vizébe. A gondolata meg oda tévedt az ő szerelmes Liviójához.

És úgy vágyódott az ifju után.

Egyszerre fényesség támadt körülötte és ott állt előtte az Ur anyyala.

Mária máskor úgy örült, mikor az angyal lejött hozzá s most úgy remegett, úgy félt.

Az angyal szomoruan, mosolyogva szólt Máriaéhoz.

— Mária, az Ur küldött hozzád. Tetszett neki a te jámborságod s megelégette e földi életedet. Akarsz-e Mária annak a földön tuli nagy boldogságnak részese lenni? Akarsz-e meghalni, Mária s az Urral egyesülni?

Mária arca még fehérebb lett. Egyideig hallgatott s aztán kissé habozva, alázatos félelemmel szólt az angyalhoz.

— Óh bocsássatok meg és engedjetelem. Hisz oly szép az élet.

Az angyal szomoruan mosolygott.

— Jól van Mária. Él tovább. Az Isten irtalmas veled. Mondd meg, mit óhajtasz, mit vársz leginkább a földi élettől?

Mária odaborult az angyal elé a földre s elcsukló, lázas hangon szólt.

— Engedjétek meg, hogy Livió, a halászegény az enyém lehessen. Mert én szeretem Liviót nagy szeretettel, igaz szerelemmel.

Az angyal arcára bánatos felhő borult. Fölemelte Máriaét.

— Legyen meg a te akaratod Mária! Nem tudod, micsoda boldogság várt reád! De te azt elvetéd magadtól hűséges földi szerelemért.

— Óh én boldog vagyok — rebegte Mária — s Isten megbocsátja nekem ezt a boldogságot. Hisz ő adta keblembe a szívet, mely most ébredt föl és első dobbanásával elárulta, megsugta nekem, hogy gyarló földi asszony vagyok, mint a többi. És én áldom az Urat, hogy ezt megérem engedte.

Az angyal odahajolt Mária fölé és megcsókolta annak homlokát. És a csók nyomában eltűnt Mária homlokáról a fehér lilium és ellebegett az Ur anyyala.

Mária meg odaborult a parti fővényre s áldotta az Urat, ki megengedte neki, hogy szerethessen.

Aztán meg fölkel s epedő tekintettel nézett arra felé, a honnét az ő szerelmes Livióját jönni tudta.

Deér.

teles térkép alapján állapítsa meg s a határvonal minden törési pontján határjeleket állítson, a melyeknek épségben tartása az erdészeti személyzet feladatát fogja képezni.

Ebben a válaszban Muttányánszky is megnyugodván, a Greksa-féle cserét és a Krasznay-féle adás-vételt a közgyűlés névszerinti szavazásban 74 szavazattal egyhangulag elfogadta.

A *rókusi vadvizárok* szabályozása céljából a város a Kaszárnya- és Makár-utcák közt fekvő több telket vett összesen 3600 frtért s ezeken egy új utcát (Petőfi-utca) nyitott. A megmaradt telekből négy házhely lett kihasítva, melyek ajánlati uton 2700 frtért eladtván, ezt a tanács jóváhagyatni kéri s a közgyűlés ezeket az eladásokat névszerinti szavazásban 76 szavazattal egyhangulag jóvá is hagyta.

Egy nagy obligáció.

Korábbi közgyűlések különböző városi intézményekre, u. m. az új vágóhid, új temető, budaivárosi ovoda létesítésére, a szigetivárosi iskola kibővítésére stb. nagyobb összegeket szavazott meg, azzal az utasítással, hogy a szükséges pénzt egy helybeli pénzintézetből vegye föl. Ennek folytán a tanács a pécsi takarékpénztártól 238,000 frtot javasol fölvetni 5% kamatra olyképp, hogy a takarékpénztár a kölcsönt nem mondhatja föl öt évig, azontul pedig az intézet negyedévi fölmondás mellett követelheti a tőke visszafizetését, a város azonban a visszafizetést az öt év letelte előtt is bármikor teljesítheti három havi fölmondás mellett.

Az erre vonatkozólag előterjesztett követvényt a közgyűlés elfogadta s megbizta a polgármestert és a főjegyzőt, hogy azt a város nevében aláírják s a pénzt szükséghez képest az intézettől fölvehessék.

Villamos viták

A villamos vasuti szerződést már nyolc hóval ezelőtt fölterjesztette a tanács kormányhatósági jóváhagyás végett. Miután a szerződés még most is fönn hever a miniszteriumnál, annak ismételt megsürgetését határozta el a közgyűlés.

Nagy vitát provokált a tanács jelentése a pécsi villamos telep iránt fennálló szerződésnek az alakítandó »Pécsi villamos részvénytársaság«-ra való átruházása tárgyában.

Herbert tanácsos ismertette az ügy minden állását s minden rábeszélő tehetségét érvényesítette, hogy a közgyűlés elfogadja a tanács előterjesztését, mely szerint a közgyűlés kimondja, hogy a szerződést átruházza a részvénytársaságra, ha az a szerződéseket, melyeket eddig kötött a város a villamos teleppel, átvállalja és kellő garanciát nyújt, hogy a várossal szemben vállalt kötelezettségeknek eleget tud tenni.

Záray K. ellenzi a tanácsi jelentés tárgyalását, hanem a villamos telep követvényt a jogügyi bizottsághoz átteni indítványozza.

Erreth János ennek ellenében a tanács jelentését a követvény tárgyalásával egyetemben a napirendről levétetni indítványozta, mert nem tudjuk, hogy milyen szervezete lesz a leendő részvénytársaságnak.

A tárgyhöz hozzászóltak Engel József, a polgármester, Teleki Zs., Littke J., Piacsek Gyula, Fekete Mihály, Muttányánszky, kik pro és kontra beszéltek a tanács előterjesztésének elfogadását illetőleg, mire főispán szavazás alá bocsájtotta az ügyet és a közgyűlés Erreth János indítványát fogadta el és így e tárgy a napirendről levétetett.

Bicikli adó.

Nem kevésbé érdeklődött a közgyűlés a bicikli adó megszavazását illetőleg. Az új adó nem ellen általánosságban Loewy Lipót dr. és Kiss József ügyvéd szólaltak föl, de eredmény nélkül, mert ugy általánosságban, mint részleteiben elfogadta a közgyűlés a javaslatot, mégis oly módosítással, hogy versenyzés vagy itt tartózkodás céljából városunkban lévő ide-

gen biciklisták két hétig tartható itt időzésük alatt nem fizetnek bicikli-adót.

Érdekes volt Horváth Géza azon indítvány, hogy a hazai gyártmányú gépekért nem a tervezett 5 frt, hanem ennek fele, 2 frt 50 kr. fizetessék. Persze egy csomó paragrafus-sal lecafolták, hogy ez nem lehetséges.

Az elnöklő főispán indítványára a 20-ik pont után a 23-ikat tárgyalta a közgyűlés és ismét névszerinti szavazással határozta el, hogy a gyámpénztári és házi pénztári pénzkészletet a folyó évben a »Pécsi Takarékpénztárnál«, »Központi Takarékpénztárnál« és a »Segélyző-egyesületnél« fogja elhelyezni.

Ezután főispán a gyűlést fölfüggesztette és délután 3 órakor annak tolytatását monddta ki.

A délutáni közgyűlés

már kevesebb számu városatya jelenlétével kezdődött, de nemcsak ezek száma szaporodott fel ugy harmincöt körül, hanem a tárgyalás menete is oly irányt vett, mely bizony a városi Tanács viselt dolgaira ugyancsak ráterítette a vizeslepedőt.

A tárgysorozat 21-ik pontját vette elsőnek tárgyalás alá délután 3 órakor a közgyűlés, a mely az illetékességi díjakra vonatkozott. Itt a közgyűlés elfogadta az előkészítési bizottság javaslatát, hogy az illetésségi díjak a régiak maradjanak, sőt beszédésüket annyiban meg is könnyítette, hogy a 15, 30 és 50 frt illetésségi díjak egy éven belül részletekben is lefizethetők, a szerint a mint 50 frtot és 100 frtot meg nem haladó adó után, illetve 100 frton frton felüli adó után rovatnak ki.

A 13 éven aluli gyermekeknek a dohányzástól eltiltása, illetve a 15 éven alóli gyermekeknek a mulató helyektől való eltiltása tárgyában alkotott szabályrendeletet jóváhagyta a közgyűlés.

Valamint jóváhagyta azt is, hogy az Indóház- és Siklói utcákat összekötő ut a vasut mellett az államvasutak terhére a városi vízvezetékéből napi 1 frt 80 krajcár bérért, ha pedig máshonnan lesz szükség a vizet oda vinni, napi 2 frt 60 krajcár bérért öntöztessék a város által.

És most következtek

a multak bünei.

A tanács bejelentette, hogy a pócegödörök tisztittatása tárgyában szabályrendelet alkotandó; egyszersmind bejelentette azt is, hogy a pócegödörök tartalmának kihordási ideje télen este 10 órától reggeli 5 óráig, nyáron este 11 órától reggeli 4 óráig állapítandó meg.

Ez utóbbit a közgyűlés jóvá is hagyta. Valamint tudomásul vette azt is, hogy a jogügyi bizottság a vállalkozóval a közgyűlés megkerdezése nélkül, a lejáratú idő előtt tíz évre megújított szerződést érvénytelennek véleményezte s első sorban szabályrendelet alkotását jelezte szükségesnek s ez alapon a bérlet új kiadását látta elrendelendőnek.

Littke József rámutatott arra, hogy a multban ehhez hasonló bérletkiadás több is történt. Ilyen volt a sörfogyasztási adó bérbeadása, hol a város három év alatt 75 ezer frttal károsodott. Ezt a szerződést a városi főügyész meg is felebbezte, de a felebbezés sohsem jött napvilágra. Ilyen volt Zellerinnel a vízvezeteki szerződés megújítása is. Ezzel a régi, zsebmetsző rendszerrel szakítani kell; hiszen azért üres mindig a város kasszája, hogy még a folyó számlákat sem tudják kifizetni.

A hatalmas érveléssel felszínre hozott leleplezéshez Majorossy Imre, Ott Márton, Horváth Géza, Fekete Mihály és Rauch János szóltak hozzá s olyan rekriminációkba vészt a tárgyalás nyugodt menete, hogy a kiknek nem volt inyükre, beleszóltak:

— Nem tartozik a tárgyhöz.

A főispán azonban kijelentette, hogy a tárggyal kapcsolatban hozták fel a dolgokat a bizottsági tagok s ő mindaddig, míg a polgármester ezekre vonatkozólag jelentését be-

nem terjeszti, megengedi, hogy a bizottsági tagok így beszéljék meg a dolgot s adják elő véleményüket.

— Eljen a főispán! Zugott fel erre a terem és folyt tovább a tárgyalás.

Bolgár Kálmán védelmébe vette a tanácsot és annak volt fejt, Aidinger Jánost. Vádaknak nevezte az állításokat, melyekért vizsgálatot kell indítani, nem pedig ok nélkül rekriminálni és vádolni.

Littke József erre az egész termet átható emelt hargon jelentette ki, hogy ő nem vádolt s ha az előtte szóló mégis vádnak nevezí szavait, kéri, hogy adja ki a közgyűlés a sörfogyasztási adó szerződést és a vízvezeteki szerződést is vizsgálat végett a jogügyi bizottságnak.

Személyes kérdésben a Bolgár előtt szólt képviselők is újra beszéltek, mire a főispán kijelentette hogy a vizsgálat iránti kiadási kérelem különálló indítványt képez, melyet — ha valaki magáév teszi — csak egy közelebbi közgyűlés tárgyalhat.

Littke József kijelentvén, hogy ő csak akkor kéri a vizsgálatot, ha Bolgár alaptalan vádának mondaná előadását, — ezzel a közgyűlés beleunt a multak büneinek hánytorgatásába s a vihar elült.

Az evang. református egyháznak templom és paplak építésére az indóház előtti Förster-féle telekből 640 □ öl terület átengedése iránti tanácsi javaslat érdemleges tárgyalás végett a legközelebbi közgyűlés tárgysorozatába kitűzetett.

Mibe került a tifusz?

A Tanács javasolja, hogy a tifusz-járvány által felmerült rendkívüli költségekre a törzstőkéből 9000 frt a városi pénztárba előlegeztessék. Ezt a közgyűlés el is fogadta, mert a pénztárból épen e költségek kifizettvén, azért üres most, hogy nem lehet a kiutalványozott egyéb vállalkozási összegeket sem kifizetni.

Horváth Géza itt meg a jelen büneit kezdte emlegetni, arra lévén kíváncsi, ki lehetett a tifusz-járvány ismert felléptének az oka.

Cirer Elek dr. városi tisztii főorvos ismertette erre a tifusz felléptének okait s a közgyűlés a felvetett kérdés felett napirendre tért.

Ez volt a 27-dik pont a tárgysorozatban s már 5 óra felé járt az idő, mikor eddig jutott a közgyűlés, a mely még lapunk zártakor is tartott.

Népgyűlés rendreutastásokkal.

— Saját tudósítónktól. —

Récs, 1899. február 27.

A pécsi szociáldemokrata párt a mult év őszétől egész mostanáig nem tarthatott tanai hirdetésére népgyűlést. A párt vezetősége gyakran kért engedélyt népgyűlésre, de a hatóság egyszer sem engedélyezte s különösen, mikor a Bánffy kormányt döngette az ellenzék s fájdalmi flastromul Pécs az emlékezetes bizalmi feliratot átcusasztatta egyhangulag a közgyűlésen, — ovakodtak engedélyt adni népgyűlés tartására, mert furcsa lett volna nagyon, hogy míg a város közgyűlése egyhangulag bizalmat szavaz a kormánynak, addig egy népgyűlés egyhangulag kimondta volna, hogy e bizalomra a kormány érdemtelen.

Ilyen előzmények után most, mikor a Bánffy-kormány s vele a régi mameluk-rendszer megbukott, mikor a politikában kedvező szél kezd lengedezni, engedélyt nyertek a szocialisták egy népgyűlés tartására, mely népgyűlés tárgya az általános titkos választási jog volt.

A népgyűlés vasárnap délelőtt féltiz órakor kezdődött a városi Tornacsarnokban, hol — új szokásként — nyolc rendőr volt felállítva, minden sarkába a nagy teremnek kettő jutván. A hatóságot a népgyűlésen Oberham-

mer Antal rendőrkapitány képviselte, Kovács Antal rendőrbiztossal a kíséretében. A nagy termet zsufozásig megtöltötték a helybeli munkások, sokan jelentek azonban meg a szomszéd falvak földmives munkásai is. És ott láttuk a hallgatóság között Vaniss Sándor pécsi járási főszolgabíró, valamint Forray Valér szolgabíró is.

A megjelent hallgatóságot az egybehívók nevében Végh József üdvözölte s felkérte, hogy a népgyűlésnek elnököt és jegyzőt válasszanak.

Elnöknek Timár József, jegyzőnek Nyéki József megválasztván, az elnök csendre és rendre intette a hallgatóságot s a népgyűlést megnyitotta.

Szabó József volt az első szónok, a ki azzal kezdte, hogy a napirend tárgya, az általános titkos választási jog, már nem ismeretlen a hallgatóság előtt. Sokat és sokszor beszéltek már erről, de kell is beszélni, mert ez a jog mindaddig nem lesz meg, míg maga a nép ki nem vivja. Negyvennyolcban apáink vérrel szerezték meg e jogot, de később csak a hatalmasoké lett s ma Magyarország 16 millió lakosa közül csak 800 ezer embernek van választói joga. Ezek közül is száz közül ha egy szavaz szabad meggyőződése szerint s épen ezért a parlament is csak azok érdekeit szolgálja, kiknek létét köszönheti s nem a nép érdekét. Ezért kéri a népek az általános választási jogot, hogy képviselőket küldhessenek a parlamentbe, a mely parlament majd ekkép a nép érdekeiről fog intézkedni. Ma a viszonyok olyanok, hogy megbukott a Bánffy-kormány és vele bukott Magyarország rendőrmisztere is.

— Abcug! abcug! zúgott itt a szónok szavaiba a hallgatóság.

Megbukott az a miniszter, a ki az egyesülési és gyülekezési jogokat megnyirbálta, a ki rendeletekkel intézkedett a legszentebb emberi jogok felett. Megbukatta a kormányt az ellenzék harca. Azonban szónok nincs megelégedve az ellenzékkel sem; szerinte most ki lehetett volna és ki kellett volna vinni az általános választási jogot. De hát az ellenzék megelégedett a kormány megbuktatásával és az új kormánytól nyert engedményekkel. A szónok szerint azonban ezek az engedmények nem vonatkoznak a népre; a népek tehát magának kell jogait kivívni. Nem földfelosztással, vagy erőszakos fegyverekkel, hanem folyton agitálva az általános titkos választási jog mellett, melyet végre is ki kell vinni és akkor lesz majd a népek alkalma, hogy magagondoskodják magáról.

A szónoknak a kellő tárgyilagosság hátán belül marad, de különben lelkesen előadott, alapos ismeretekről tanuskodó beszéde többször helyszínen találkozott s a hallgatóság megélt.

Végh József volt a második szónok. Ugyanolyan nyomokon haladt beszédében, mint az előtte szóló, de teljesen ellentéte volt előadásának. Végh a szocialista népgyűlések Robespierreje, a kit magát is úgy elragad a heve, hogy gyakran akaratlanul nagyokat mondott s különben ártatlan célzásait oly fanatikus hévvel adja elő, hogy azok mélyen sértik a hivatalos füleket és rendreutasítást kap értük. Így járt most is, mikor arról beszélt, hogy a szocialisták nem akarják ütni az urakat.

— Üsse őket az a sok átok . . .

De szavait nem fejezhette be, mert Oberhammer kapitány erélyes hangon szólt közbe:

— Figyelmeztetem, hogy a tárgyhöz beszéljen, mert különben megvonom a szót!

— Halljuk! halljuk! zúgott erre a terem hátulja, hol a földmives munkások csoportja szorongott, hanem Timár József elnök sietett csendre inteni a hallgatóságot, a mire csend is lett. Végh pedig csakhamar befejezte beszédét a nemzetközi szociáldemokrácia élte-tésével.

Horváth József volt a népgyűlés 3-ik szónoka. Elmondta, hogy négy hónap óta nem tart-

hattak népgyűlést. A parlamentben e négy hónap alatt az obstrukció folyt és nekik nem volt szabad békésen tanácskozniok a nép érdekeiről. Az ellenzék az obstrukció folytán megbuktatta a Bánffy-kormányt, mert annak három milliós választási veszteségét még nem felejtette el. Megbukott Perczel Dezső is, a ki egyre-másra csukatta be a szocialistákat.

— Kijegyeztem magamnak azokat, kiket ez az úr egy év alatt elzárattott. Majd felolvasom . . .

— Nem tartozik a tárgyra; nem engedem meg, szólt a rendőrkapitány.

— De igenis a tárgyra tartozik, válaszolt a szónok.

— Hogy mi tartozik a tárgyra, azt én vagyok hivatva elbírálni, felelt erre szigorú hangon Oberhammer kapitány.

— De halljuk! Csak mondja el! kiabáltak innen is, onnan is, azonban a népgyűlés elnökének kértére csakhamar csend lett ismét.

A szónok azzal fejezte be beszédét, hogy ő nem mondja, hogy ne szeresse hazáját a nép, de szeressék a jogot is, a mely jogot ha elvették tőle, szerezzék vissza s a nép az általános titkos választási jog által szerezheti csak vissza elvett jogait!

Schmira Károly lépett erre a nép elé. Épen tizenegy óra volt és már a beszéd bevezetéséből látszott, hogy közel jár az idő majd a délhez, mikor a szocialisták pécsi vezére befejezi beszédét. A hallgatóság előre is megélt Schmirát, a ki kijelentette, hogy szorososan a tárgynál fog maradni. A tárgyat azonban annál bővebben fejtegette s felolvasott egy határozati javaslatot, mely szerint a népgyűlés követeli az általános és titkos választási jogot és megvonja pártfogását mindama parlamenti pártoktól, melyeknek programjában az általános és titkos választási jog benn nem foglaltatik. Beszélt aztán a városi gazdálkodásról; holmi potyára bérbeadott lámpási szénbányákról és egyebekről. Többek közt arról is, hogy a Tornacsarnokot most csak két forint helypénz előleges befizetése mellett engedte át a hatóság a népgyűlés céljaira.

— Hatósági intézkedést nem engedek bírálat tárgyává tenni, vágott szavaiba ekkor Oberhammer kapitány.

— Gyalázat! Halljuk! kiabáltak többen, de Timár József elnök kértére most is csend lett csakhamar.

Schmira erre azzal fejezte be beszédét, hogy rámutatott, miszerint a magyarországi munkás a magyar haza, a pécsi munkás Pécs város érdekeibe akar befolyást szerezni s ezért kell az általános és titkos választási jog a népeknek!

Timár József rövid szavakban bezárta ekkor a népgyűlést s háromnegyed tizenkét órakor a hatósági rendreutasításokkal spékelt népgyűlés véget ért.

H i r e k.

Pécs, 1899. február 27.

Benkő Jolán.

Van-e, ki e nevet nem ismeri?

Van-e a pécsi színházlátogató publikum körében csak egy ember, aki ne ismerné Benkő Jolánt s kit ne nevetetett volna meg az igazi színész, mikor komikaként lépett a színpadra, s ne könyeztetett volna meg akkor, midőn mint drámai anya keserveit hangoztatta a világot jelentő deszkákon!?

Ma este van Benkő Jolán jutalomjátéka, de ez a jutalomjáték most kettős nevezetességű, mivel jubileumot is ül ma este Benkő Jolán. Jubileumát huszonöt éves színészkedésének, a mely huszonöt év alatt játszott szerepeit ha úgy felírta volna az »Éjjel az erdőn« színlapjára, mint Andorffy tette a »Zsidó honvéd« előadásakor, hát bizony nem fertek volna a színlap négy szélére.

Hogy huszonöt év alatt színészi hivatásának miként felelt meg a jubiláns színész, azt most ily szűk keretben, nem vagyunk hivatásosak méltányolni. S hogy minden szerepét ambícióval, lelkesedéssel és tudással játszameg ma is, arra tanu a színházlátogató közönség.

De nem is lehet ez másképp olyan színész, mint Benkő Jolán, a kit művészi vágy vitt a színi pályára s kinek a színház a mindene. Ezt nem mi mondjuk róla, ő mondja az alábbi versben, melyet mint önvallomást itt közlünk:

A pécsi színházhoz.

Színház! te nagy amfiteatruma sok szenvedésnek;

Te néma tanuja sok bánatos perceimnek!
Hányszor jövék enyhet, vigaszt keresni
S a marógúnyt falaid közt feledni.
Ha egy-egy szerepben elsirtam bánatom,
A nagyközönség azt hitte, jól »játszom« —
S ha némelykor egy kritika elkéserte,
Falaid közt az el is lőn feledve.
Színház! hol trónol a Múzsza,
Te, színészvágyunknak a Mekkája.
Benned gyűl egybe irigység, guny, erény;
Benned lesz valóvá a vesztett remény —
Óh! mennyi szív vérzik el itt vigasz nélkül,
Mert Múzsza utat nekik nem jelöl.
Sok van, a kit az ihlet készített ide;
Ám sok az, a kit csupán a kenyere;
Felleli mindegyik, a mit keresett,
Csak egyet nem — a dicsőséget . . .
(Kopár sziklán babér nem teremhet.)
Csak akkor nyered, ha — megérdemelted.
Ám mig azt eléred, fájdalom a béred;
Sokszor kín, nyomor, mig megtörik élted —
De azért kérdezzétek bármelyiket:
Felcserélné-e mással e hánykodó életet?
Nem hiszem, e cifra nyomort szentesíti a
[Múzsza —
És a színésznek ez a legfőbb jutalma!
(Pécs, 1899. febr. 26.)

Benkő Jolán.

Hát a mi kedvelt komikánk aratott dicsőséget is eleget a színpadon. Tanu erre huszonöt éves színészkedési multja s tanu lesz rá az a sok taps és éljenvihar, mely üdvözölni fogja őt jubileuma alkalmából.

És a jó Benkő Jolán, ma bizonyára meg fog nyugodni babérain s elismeri, hogy a szenvedésnek nagy amfiteatruma, a színház, lehet a megelégedettség, a büszke önértet s egy dicsőséges mult ünneplésének színhelye is, a hol egy családdá lesz a közönség, ez a nagy, rakonatlan, szeszélyes tömeg s egy szívvel-lélekkel tapsol az igazi jó színésznek példányképeinek!

Igric.

Napirend 1899. február hó 28-án.

Naptár: kedd, február 28. — Róm. kath.: Győző. — Prot.: Margit. — Görög-kel. (febr. 16.) Julia. — Zsidó: Adar 18. — Nap két 6 óra 45 perckor; nyugszik 5 óra 41 perckor. — Hold két 9 óra 39 perckor este; nyugszik 7 óra 38 perckor reggel.

Időjárás. Kikötés a központi meteorológiai intézet jelzése szerint: száraz fagy várható.

Színház: »Becszyék árvája«, itt először; bemutató előadás.

— (A főispán arcképe.) Bikal község képviselő testülete által folyó hó 25-én tartott rendkívüli közgyűlésben Ujváry Géza plébános és képviselő testületi tag oly értelmű indítványt tett, hogy a főispán arcképét a község tanácssterme számára szerezzék meg. A községi képviselő testület összes tagjai egyhangulag emelték határozattá ezen indítványt, mely nemcsak a szeretetet van hivatva tolmácsolni, hanem egyszeresind dokumentálni karja azt is, hogy Baranyamegye főispánjának eddigi működése, pártatlansága viszhangra talál az egyszerű földmivesek szívében is. A közgyűlés e pontjának lefolyása igen szép volt, s midőn az indítvány elhangzott, az összes képviselők lelkesülten éljeneztek a főispánt. A

közgyűlési határozat így szól: Ujváry Géza plébános és képviselő testületi tag a következő indítványt terjeszti elő. »Nem tudunk elég hálát adni a isteni gondviselésnek, hogy meggyenket egy oly, minden tekintetben kitűnő egyéni tulajdonokkal bíró főispánnal áldotta meg, mint dr. br. Fehérváry Imre ő méltósága, kiért rövid időn széles hazánk összes megyéi irigykedve fognak reánk tekinteni s kit már is áldva említ meggyénk összes lakossága, mert boldog meglepéssel tapasztalja a fellendülést és felvirágzást minden téren s azért indítványozom: hogy mély hódolatunk, igaz ragaszkodásunk csekély jeléül, ő méltósága arcképe a tanácsterem részére megszerzettessék, hogy községünk későbbi nemzedékei is büszkén tekinthessenek azon magas férfiú nemes vonásaira, kinek főispánsága feledhetetlen korszakot teremtett meggyénkben.« Magda Elek körjegyző az indítvány vita nélküli egyhangú elfogadását ajánlja és maga részéről véleményezi, hogy főispán ur ő méltóságának megszerzendő arcképe költségeihez, a költségvetés rendkívüli kiadások címe alatt előirányzott összegből utalványoztassanak ki a felmerülő költségek. A képviselő testület a tag indítványát egyhangú lelkesedéssel elfogadja s határozatilag kimondja, hogy a már is ténykedése által feledhetlenné lett főispán ur ő méltósága nagy arcképét a községi tanácsterem részére megszerzi, az megtelelő ünnepléssel egybekötve leleplezi és ennek teljesítésével a községi eljáróságot megbizzza, a felmerülő költségeket pedig készséggel kiutalványozza.

— **(Himen.)** Dr. Mann Adolf budapesti ügyvéd eljegyezte Stern Mariska kisaszszonyt, Stern Károly pécsi ügyvéd leányát.

— **(Elbocsajtás a honvédség kötelékéből.)** Blau Mór, Rónay Pál, dr. Éry Márton és dr. Stein Lajos, pécsi 19-ik honvédegyezredbeli tartalékos hadnagyok és Farkas László, pécsi 8 ik honvédegyezredbeli tartalékos hadnagy, a honvédség kötelékéből — saját kérelmükre — elbocsajtattak.

— **(Eltűnt munkás ember.)** Gyenes János munkás volt a pécsi vasuti állomáson, ahonnan azonban valami szolgálati mulasztásért elbocsajtották. Azóta mint favágó tengette életét, de az a mesterség sem fizetvén jól, t. hó hatodikán eltávozott hazulról s itt hagyva négy tagból álló családját, azóta még életjelt sem adott magáról. Az aggodó s a legnagyobb nyomorban sinylődő asszony, most feljelentette az esetet a rendőrségnél, mely az elveszett embert körözteti.

— **(Elhalasztott közgyűlés.)** A kereskedelmi iljusági kaszinó a tegnap délutánra hirdetett közgyűlését, — a tagoknak csekély es nem határozatképes számban történt megjelenése folytán — elhalasztotta. A kaszinó közgyűlését jövő március hó ötödikén (vasárnap) délután fogja megtartani.

— **(Tolvaj a fakamrában.)** Antal János, György-utcai lakos a napokban arra a kellemetlen tapasztalatra jutott, hogy a fakamrájában levő fáját dézsmálják. Nagyobb figyelmet fordított tehát a kamra felé s így sikerült is neki szombaton este felé a tolvajt, Sárfi Julis, a szomszédház egyik cselédje személyében elcsipni. A tolvaj akként jutott a fakamrába, hogy annak a szomszéd kerítéséhez épített deszka falából egy jökora darabot kitört, a támadt rést pedig, hogy ne lássék, egy deszkával ismét elfődte. A tolvaj leányt átadták a rendőrségnek.

— **(Feltört préház.)** Akár állandó rovatot nyithatnánk az ily című híreknek, oly gyakran fordulnak elő nálunk préházfeltörések. Folyó hó 25-én is néhány eddig ismeretlen tettes feltörte Morvay Ágoston, kiskozári lakos préházát és abból néhány szerszámot és öt liter bort loptak el. A tolvajokat nyomozzák.

— **(Megszökött ökör.)** Valami szürke szőrű, bús képű ökröt hajtottak ma délelőtt a vágóhidra, azonban a derék állat valószínűleg megérezte a reá váró tragikus

véget s a belvárosi templom előtt hirtelen megállva, a legerélyesebb biztatásokra sem akart utnak indulni. Egyszerre nagyot rántott a mézáros legény kezében levő kötélen, úgy, hogy a legény a földre bukott, az ökör pedig vidám ügetésben kerekelt oldott. Perszé nem sokáig tartott a szabadság gyönyöre, mert a megfutamodott állatot rövid idő múlva az Apáca-utcán elcsipték s azóta már utol is érte elkerülhetetlen végzete.

— **(Kutya-razzia.)** A városban és a vidéken legujabban felmerült számos ebveszettségi eset tovaterjedésének meggátolására a főkapitány, elrendelte, hogy mindazon kutyák melyek külsejüknél fogva gyanusak, vagy pedig nyakszalag és ebvédjegy nélkül az utcán kóborolnak, úgy mint eddig, de most megkötészeretett szigorral — összefogassanak. Már a napokban életbe is lépett ez a kutyarazzia, melynek eredményeképp szombaton nem kevesebb, mint tizenöt gyanus külsejű és védjegy nélküli kutya került a pecér hurokjára.

— **(Ellopott vasaló.)** Mándoki Imréné, szigeti külvárosi lakosnőnek konyhájából eddig ismeretlen tettes a tegnapi délelőtt folyamán egy szenes-rézvasalót ellopott. A tettest, aki valószínűleg a lakótársak közül fog kézrekerülni, most erélyesen nyomozzák.

— **(Megvert kalapos-inas.)** Sibicki Ladiszláv, krakói illetőségű pécsi lakos, kalapos-inas, szombaton este amint az üzletből hazafelé ment, föltámadó szomját valamelyik vaspálya-utcai kocsmában akarta enyhíteni, de vesztére, mert alig tette be a lábát a kocsmahelyiségbe, midőn Madarász János vasuti munkás belékötött s végül kétszer arcul ütötte. A megtámadott kalaposinas csakis futással tudott a komolyabb megveretés elől menekülni s panaszt emelt a vasuti munkás ellen a rendőrségnél.

— **(Veszedelmes koldus.)** Dacára rendőrségünk éberségének, melylyel a házról-házra járó koldusokat figyelemmel kíséri, mégis történnek olyan lopások, melyeket ezek a szájalmat gerjesztő külsejű koldusok követnek el. A napokban is letartóztatott a rendőrség egy ilyen koldus-tolvajt, Janovics Antal személyében, ki az Árpád-utcán koldulva egy óvatlan pillanatban egy csomó, a konyhában szárítás végett kitett fehérneműt akart elemelni. A házbeliel azonban rajtacsípték és átadták a rendőrségnek.

— **(Aki a férjét lopja meg.)** Vidám Károly r.-petrei lakos panaszt emelt a napokban a hatóságánál, hogy a szobájában levő ládának föltörése után, valaki abból nyolcvan forint készpénzét kilopta. A megejtett nyomozásnak azután rövid idő múlva meg volt az a nem várt eredménye, hogy a tolvajlást a káros felesége, Konkoly Julis követte el. Az asszony be is ismerte a lopást, azonban azzal védekezett, hogy férje nem adott neki elegendő pénzt a háztartásra s így a kényszerűség vitte rá a lopásra. A férj kérelmére a tolvaj asszonyt átadták a bíróságnak.

— **(Elveszett.)** Tegnap a belvárosban egy ezüst óra elveszett, valamint három darab váltó, melyek közül egyik 200, a második 180 és a harmadik 90 forintról volt kiállítva. A becsületes megtalálója kéri a tárgyakat az ügyeletes rendőrbiztosnak átadni.

— **(Találtatott.)** A napokban a város területén egy darab sertés találtatott. A bitangásba került jószágot igazolt tulajdonosa a város istállójában átveheti.

— **(Tenyészállatvásári jutalmak.)** Az Országos magyar gazdasági Egyletnek a fővárosi tattersallban rendezett tenyészállatvásárján két baranyai földbirtokos kiállított tenyészállatai is nyertek jutalmat. A magyar fajta marhák csoportjában a száz koronás III-dik bikadíjat Mándy Samu kiállítása vitte el; az angol husjuhok csoportjában pedig a 100 koronás első díj Biedermann Rezső kollekciojájé lett.

— **(A világ legöregebb fiatal embere)** minden valószínűség szerint Salem

ben Salem, egy órani arab. Ez a vén Adonisz úgy 1797 körül született. Születési évét biztosan nem lehetett megállapítani, mert egy rabszolganő gyermeke. Apja őt is eladta rabszolgának. Első ura ismét eladta egy zsák datolyáért. Salem sokszor cserélt gazdát, részint adás-vétel, részint szökés útján. Ötvenéves korában meg-nősült és egy félszázadig boldogan élt feleségével, a ki nemrég meg halt. Más közönséges ember ilyenkor már nem gondol házasságra, dalra, szerelemre. De Salem ben Salem bátor ember. Házasodni akar, mivel, úgy látszik, pótolni szeretné a szerelemben azt, a mit ötvenéves koráig elmulasztott. Választottja egy huszéves csinos, de szegény leányzó. Mivel pedig Salem ben Salem gazdag ember, a házasság épen nincs kizárva. Sőt illetékes helyről nyert értesüléseink szerint holnap lesz az eljegyzés.

— **(A véletlen tragédiái.)** Mikor Carnotnak, a francia köztársaság legyilkolt elnökének holttestét fölvitték az Elysée lépcsőjén, az egyik holttestet vivő szolgát agyszélhűdés érte és szörnyet halt. Érdekes összefüggés a véletlennek, hogy Faure halálakor is ilyen forma incidens történt. Ugyanis Faure legkedvesebb szolgálója elesett a lépcsőn és eltörte az egyik karját. A törés miatt tetanuszt kapott s ebbe belehalt. A haláleset híréül vittek az elnöknek, a ki nagyon megindult és elrendelte, hogy rendeljenek az ő nevében is egy szép koszorút a szolgáló koporsójára. Alig adta ki ezt a rendeletét, agyszélhűdés érte és nem-sokára ő is követte hű szolgáját a halálba.

— **(A hamis husz filléres.)** Kationa Jóska és Vörös Pista, két kis patacsi fiút beküldték szüleik Pécsre, hogy itt hét forint tíz krajcár járandóságot egyik ismerőstől beszedjenek. A két kis fiú be is ért szerencsére Pécsre, be is szedték a pénzt, visszamenőben azonban vágyaik támadtak, hogy ők a pénzből egy hatos ára törökszilvát vásárolnak. Meg is vették az édes gyümölcsöt, de midőn fizetésre került a sor, kiszült, hogy a husz filléres hamis. A két torkos kis fiút felvitték az ügyeletes rendőrbiztos elé, ahol azonban kiszült, hogy az egész csupán véletlen műve, mert a többi pénz teljesen jó s az az illető is, ki a fiúknak a pénzt kifizette, egy csomó apró pénzzel együtt kapta a hamis husz fillérest, melyet a rendőrség mindamellert elkobzott. A pórul járt kis fiúk pedig kielégítellen vágygyal a török szilva nélkül voltak kénytelenek haza bandukolni.

— **(Ismét felrobbant egy cigaretta.)** Ausztriában az emberek szájában egyremásra robbannak föl a cigaretták s a vizsgálatból eddig csak az derült ki, hogy három ilyen esetben a fölrobbant cigaretta mindig más-más gyárból való volt. Az első eset Laibachban történt, mire 600 ezer dráma cigarettát foglaltak le, egy nappal később a rovignói gyár cigarettái közt találtak olyat, a melybe nyilván a készítéskor durranó ezüstöt csempésztek bele. Most pedig Triesztből írják, hogy ott egy sport cigaretta robbant föl s bengáli tűzhöz hasonló fénynyel égett el. Ezt a cigarettát Curzolában vette egy csendőr, ki a robbanás okozta ijedségből magához térve, megtalálta a durranóezüst hüvelyéül szolgáló gyutacs maradványait és beszolgáltatta a hatóságoknak.

— **(Az újságírók kongresszusa.)** Avilág újságírói aligha készülődtek még úgy ünnepségre, mint az április 5-én megtartandó római újságíró-kongresszusra. A jelentkezések mindenütt tömegesen történtek, ámbár a központi bizottság tagjai, utasításukhoz képest, redukálták a jelentkezők számát, mégis sok bejelentés történik a párisi központban, a hol a kongresszus ügyét intézik. Magyarországból harmincnégy újságíró jelentkezett a kongresszusra, de a velük utazó családtagokkal ez a szám ötvenegyre növekedett. Ez az érdeklődés bizonyára minden más országban is ekkorra lesz, a mit nem lehet csodálni, tekintve, hogy a kongresszus lehetővé teszi, hogy az újságírók egész Olaszországot megismerjék. A ná-

polyi prefektus, mint Nápolyból írják, a polgármester és Bonfadini szenátorral, a római újságíró-egyesület elnökével együtt megállapította, milyen ünnepeket rendeznek az újságíró-kongresszusra. A program a következő: első nap hájózás az öbölben a Galilei hadihajón, reggeli Sorrentben, diszelőadás a San Carlo-színházban; második nap kirándulás Pompejibe, ugyanott reggeli, fogadás a nápolyi polgármesternél. A kirándulók alighanem a Vezuvot is megnézik, de reméljük, hogy itt nem fog megisméltódni az, a mi a budapesti újságíró-kongresszuson történt: a Vezuvon lévő sikló nem fog leszakadni.

— **(Elfogott vasuti tolvaj.)** Mint a napokban már megirtuk, Kertész Alajos dályai lakostól a Dályáról Pécsre érkező vonatban, Eszék és Pécs között egy bőröndöt elloptak. A káros panaszra folytán a mi rendőrségünk a legszelebb körü nyomozást indította meg, melynek eredményeképpen a budapesti V. kerületi rendőrkapitányság értesíti a pécsi rendőrséget, hogy Kertész Alajos bőrönd tolvaját szombaton ott Schneider Ignác foglalkozás nélküli szabósegéd személyében elfogták. A kérdés most már csak az, hogy a bőrönd, a tolvaj szivességéből nem-e üres azóta, miről a budapesti értesítés mit sem szól.

A Pécsi Katholikus Kör fölolvasó-estéje.

Pécs, 1899. február 27.

— Saját tudósítónktól. —

Tegnap délután fél 6 órakor vette kezdetét a »Kath. Kör« ezidei első böjti fölolvasó estéje, melynek kiváló sikerét mi sem bizonyítja jobban, mint az azon jelen volt fényes közönség osztatlan elismerése.

A műsor minden pontja érdekes és az előadások kitűnők voltak.

De lássuk részletesen az estéj lefolyását.

Első sorban a női enekkar kedves tagjaiban gyönyörködtünk, kik Thiessen Károly »A csáb« című dalát adták elő Hoff Rikárd karmesterük vezetése alatt. Az előadás szabatos, összhangzó volt s a szép sikerért gratulálunk ugye fiatal egyesületnek, mint annak derék karmesterének.

A második számot Rézbányay József dr. theologiai tanár »Felvilágosultság és hit« című szabad előadása töltötte be.

A fenkölt szellemű és mély tudomány tanár a hitbéli meggyőződés teljes erejével és lelkesültséggel párosult ezen remek előadása mélyen meghatotta a hallgatóságot.

Szavai nem voltak a pusztába kiáltóé, mutatta ezt azon megilletődés, mely az egész közönség arcáról visszatükröződött.

Utána Niedermayer János Goltermann A-moll concertjét játszotta el cellon, Hoff Rikárd zongorakiséréte mellett. Művészi technikáját és klasszikus vonó-hordozását megbámulta és megtapsolta a hallgatóság, mit a művész még egy zenedarab remek előadásával hálált meg.

A következő énekszámot Károly Etelka gyengélkedése miatt Karner Antal töltötte be, ki Angyal Armandnak »Eseklés« című szivhez szóló dalát adta elő, melynek szövegét Vachot Imre írta.

Karner kisasszony szép énekét két népdallal kellett pótolni, hogy a tomboló tetszenyilvánulásnak eleget tegyen. Zongorán Buday Dezső kísérte, tőle megszokott finomsággal.

Végül ifju Rézbányay József »Magyarok éneke« című alkalmi költeményét szavalta Szántó Ignác hitoktató és ugyanezen költeményt Hoffer Károlytól megzenésítve, elénekelte a női enekkar és a pécsi dalárda.

A két előadó közül véleményünk szerint inkább a szavaló találta el a költő gondolatát és azon lelkesültséget, melyet akkor érzett,

midőn a költeményét megírta, míg a zeneszerző műve, bár magában véve kitűnő és az előadás is precíz volt, nem közelítette meg a költő szellemét.

Esti 7 órakor végződött ez a minden ízében jól sikerült estély, melynek fényes eredményeért gratulálunk a kör vezetőségének.

Órajavitások! A legutóbbi időben annyira felszaporodtak az órajavitási munkálatok, hogy Schönwald Imre pécsi órás és aranyműves nemcsak egy teljesen külön javító műhelyt rendezett be, hanem a legjelesebb munkaerőt szerződtette e célra. Ezenkívül felszerelte üzletét mindennemű óraszerkezeti alkatrészekkel úgy, hogy ha valamely órába valamelyik alkatrész megromlik, vagy hibát kap, az nem javíttatik ki, hanem egy teljesen új, hibátlan alkatrészszel kicseréltetik. Oly javítás ez, mely nemcsak gyakorlati érzékre vall, hanem elismerésre is méltó, hiszen tudni való, hogy a javított órarész rendesen nem jó s nem működik hibátlanul. Akinek tehát javítani való órája van, az forduljon egyenesen Schönwald Imre király-utcai ékszerészhez, hol a legteljesebb garanciát nyerheti az ügyes és lelkiismeretes munkára.

Pécs szab. kir. város

meteorologiai állomása jegyzetei

1899. február 27. reggeli 7 órakor.

Barometer (redukált) = 71.7 mm. (emelkedő.)

Hőmérsék = 5.4 °C

> maximuma: 0.4 °C

> minimuma: 9.3 °C

Párányomás: 2.9. mm.

Relatív nedvesség: 96.

Felhőzet: 7° Cum.

Szélirány s erő: N. E. ~~~~~

Csapadék 24 órai:

Hó 3 cm. Hegyen 15 cm.

Fagy, változó felhőzet.

Dr. Czirer.

Művészet, irodalom.

○ **Szép Meluzina.** Szombaton este az ürességtől kongó ház előtt adták Szép Meluzinát, melyet a pécsi közönség, kinek műértéséről a direktornak már nem egyszer volt alkalma meggyőződhetni, nem fog elfogadni soha. Ami az előadást illeti, az a jobbak közül való volt, a részletes dicséretke azonban, színészeink érdekében, nem bocsájtkozunk. A képek elég gyors egymásutánban következtek, úgy, hogy a darab már féltizkor véget ért.

○ **A vasárnapi előadások.** Vasárnap délután zsúfolt ház nézte végig a »Szinházi képtelenségeket«, mely darab teljesen alkalmas arra, hogy vasárnap délután telt házat csináljon. Az előadásról szólva, ezt is csak a vasárnap délutáni előadások közé sorozhatjuk s dicsérettel emlékezünk meg valamennyi közreműködő buzgalmáról. Hogy taps és kacagásban nem volt hiány, azt természetesen regisztrálnunk sem kell. Hiszen a délutáni publikum olyan könnyen kielégíthető és hálás.

Annál jobb volt azonban a vasárnap esti előadás, melyen zsúfolt ház előtt a »Gyurkovics lányok« került szíre, mely darab mindenkor telt házat fog vonzani. Az előadás, mint a Gyurkovics-lányok eddigi előadásai is, kitűnő volt. A főérem természetesen ismét Balla Kálmánt és Szohner Olgát illeti. Igen jók voltak Angyal Ilka, Erdélyi Miklós, Peterdi és H. Körösi Juci is. Érdekes, hogy vasárnap este negyedszer adták már a »Gyurkovics lányok«-at és a közönség körében még annyian panaszkodnak, hogy nem láthatták ezt a kitűnő vígjátékot, hogy a panaszkodókból még legalább három zsúfolt ház telne ki. (K—r.)

○ **Örley Flóra jutalomjátéka.** Csütörtökön, március másodikán lesz a pécsi nemzeti színház közkedveltségű primadonnája Örley Flórának jutalomjátéka, mely alkalommal Örley Flóra a »Szitakötő« című francia va-

devilleben lép fel. Örley Flóra néhány Arditti betéttel bővíti a bájos és nagy hatású vaudeville pasztitúrját. Kétség sem fér ahhoz, hogy Örley Flóra jutalomjátékán zsufolásig megtölti a színházat a közönség, mely az idény alatt oly örömet tapsolt a temperamentumos, remek hangu énekesnő művészetének.

Törvénykezés.

§ **Az asszonyelv.** Ez az örökké kelepelő s sohasem nyugvó húsdarab keverte bajba Papp Jánosné pécsi lakosnőt. Ugy történt a dolog, hogy Papp Jánosnétól valaki egy csomó tollat és egy párnát lopott el, összesen kilenc forint értékben. Papp Jánosné ekkor kapta magát s elhíresztelte, hogy a lopást Strausz Antalné szül. Braun Erzsébet követte el, sőt, hogy a dolog még valószínűbb legyen, be is pörölte Strausznét lopásért a fenyítő járásbírósnál. Vádját azonban semmivel sem tudta igazolni s így a járásbírósg Strausznét teljesen felmentette a lopás vádjáról. De ezzel még nem volt befejezve az ügy, mert a becsületében megsértett Strausznét rágalmozás miatt pört indított Papp Jánosné ellen, mely ügyben a napokban tartotta meg a pécsi kir. törvényszék a végtárgyalást s miután ugy a bíróság, valamint az ügyvédek tanácsára és békülesi kísérleteire Pappné elég határozottsággal kijelentette, hogy:

— Ha felkötnék se kérek bocsánatot!

a kir. törvényszék Papp Jánosnét a rágalmozás vétségében bűnösnek mondotta ki és négy napi fogházra ítélte. Vádlott felebbezett, az ügyész azonban megnyugodott az ítéletben.

§ **Párbajozó aljárásbíró.** Zala-Egerszegen nem épen kedvező fogadtatásban részesült dr. Szegő Hugó kir. aljárásbíró, a mikor oda kinevezték. Elhatározták, hogy kellemetlenséget okoznak neki, a mi meg is történt olyformán, hogy a mikor Szegő dr. a Bárány-vendéglőben asztalhoz ült, tányérja mellett egy kalapot talált. A kalapot a földre dobta, erre a kalap kellemetlenkedő tulajdonosa provokálta az albirót. A párbaj meg is történt. Szegőt a párbaj vétsége miatt elítélték. Ezenfelül fegyelmi eljárást is indítottak ellene. A pécsi tábla felmentette Szegőt, nem talált okot fegyelmi vétségre, mert beigazolást nyert, hogy az aljárásbíró ok nélkül kényszerítették a párbajra. A Kuria Corda Bodog elnöklete alatt a pécsi tábla fölmentő ítéletét helybenhagyta.

§ **Elvi jelentőségű határozat a poloskákrol.** A budapesti kir. törvényszék felebbezési tanácsa így határozott a poloskákrol: Az a körülmény hogy a bérelt lakásban poloskaféreg szórványosan előfordul, magában véve nem alkalmas ugyan a bérleti szerződésnek a bérlemény használhatatlansága okából felbontására, de ha a poloska olyan nagy mennyiségben fordul elő, hogy a férgelkkel a lakás valósággal telve van, abban az esetben a bérbeadó a bérlemény rendes használatáért felelős, e használhatatlanság okából a bérleti szerződés felbontásának helye van.

T a n ü g y.

(**A tanítók korpótléka.** A baranya-megyei tanítók az V-öd éves korpótlék kiutalványozása iránt összesen 350 kérvényt nyújtottak be a m. kir. vallás és közoktatásügyi miniszteriumhoz a pécsi kir. tanfelügyelőség útján. A tanfelügyelőség hibás felszerelés miatt ezekből visszautasított, illetve pótlás végett visszaadott 123 kérvényt, a 237 felterjesztett kérvény közül 94-nek helyt adott a miniszter s ezek fedezésére összesen 6118 frt 32 krt utalványozott ki. Hatvanegy kérvény elutasított, nyolcvankettő pedig még elintézetlen.)

(**Millenniumi népiskolák.** Az elmúlt évben az állam az ország 134 községében szervezett községi állami népiskolát. Ilyen állami iskolát állítottak föl megyénkben, Oszró községben. Somogy megyében Kaposvár és Bárd-szentlászlón, Tolnavármegyében Tolna kapott

állami népiskolát. A kaposvári iskola a nagyobbak közül való, a mennyiben 19 tanítója van. Somogyvármegyében különben is a múlt évben húsz állami tanítót neveztek ki, a mi szintén szép szám.

TÁVIRATOK.

— **A magyar kormány Bécsben.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Az új kabinet régi tagjai: Fejérváry, Lukács, Wlassics, Darányi, Cseh ma szintén Bécsbe érkeztek, hogy az egész kabinet együttesen tisztelegessen a királynál.

— **Bánffyék bucsuja.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) *Bánffy* Dezső báró, *Percel* Dezső és *Dániel* Ernő báró csak a jövő hétfőn mennek Bécsbe bucsukihallgatásra a király elé.

— **Fuzió.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A nemzetipárt csütörtökön nagy értekezletet tart, melyen kifejtik állásfoglalásukat az új helyzettel szemben.

Tudósítónk értesülése szerint, ki fogják mondani, hogy az új kormány programja a pártéval megegyezik, klubjukat tehát felosztják és *belépnek a szabadelvűpártba.* Ennek előzménye lesz, hogy *Széll* Kálmán miniszterelnök szerdán a képviselőházban kijelenti, hogy *az időt alkalmasnak tartja a közjogi pártok egyesülésére.*

Más hírek szerint *egyelőre csak husz nemzetipárti képviselő lép a szabadelvűpártba; Apponyi és Horánszky csak később követik őket.*

Apponyi ma Eberhardba utazott, mert atyjának betegsége aggasztó fordulatot vett.

— **Fáklyásmenet a fővárosban.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A fővárosi polgárok Bánffy bukása alkalmából az ellenzéki pártok és Szilágyi Dezső tiszteletére fáklyásmenetet határoztak a mai napra. *Széll* Kálmán arra kérte Pázmándyt, a fáklyásmenet rendezőjét, hogy ezt más napra halasszák el, délután érkezett távirati értesítés szerint azonban a fáklyásmenetet ma este megtartják.

— **Metianu eskütétele.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Metianu, az új erdélyi román metropolita ma tette le a hivatalos esküt ő felsége kezébe Bánffy György főajtónálló és Wlassics miniszter segédlete mellett.

— **Rechberg halála.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Rechberg volt osztrák külügyminiszter ma Bécsben 92 éves korában meghalt.

— **Dinamitrobbanás.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A lauterbrunni alagutban nagy dinamitrobbanás történt, melynek nyolc emberélet esett áldozatul.

— **Házkutatás Párisban.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Párisból sürgönyzik, hogy az orleansi herceg titkáránál házkutatást tartottak.

— **A párisi osiny.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A lapok azt hiszik, hogy a vizsgálat a Deroulede ügyben még

néhány napig fog tartani. A *Matin* szerint a hazafias liga helyiségeiben tartott házkutatások kiderítették, hogy Deroulede eljárása nem vezethető összeesküvésre vissza, sőt ellenkezőleg Desonlede spontán elhatározásból, önállóan cselekedett.

— **A jelzalogbank árván.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) *Széll* Kálmán és *Hegedüs* Sándor a Magyar Jelzalogbanknál viselt állásaikról lemondtak.

— **Kihallgatás a szultánnál.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) *Konstantinápoly.* A szultán tegnap Calice báró nagykövetségét magánkihallgatáson fogadta biztosítva őt, hogy a törvények szigorú betartására örködni fog, és tekintet nélkül az illetőségre, azok egyformán alkalmaztatni fogják.

— **A francia elnök üdvözlése.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) *Párisban* Loubet köztársasági elnök tegnap a nemzeti republikánus egyesület választmányát fogadta, arra ösztönözte az egyesületet, hogy a republikánus nevelés és megnyugtatás művét folytassa és kijelentette, hogy semmi sem fogja őt visszariasztani attól, hogy hivatását teljesítse.

— **Az új miniszterelnök üdvözlése.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Somogy vármegye közművelődési egyesülete Kaposvárott *Tallián* főispán elnöklete alatt tartott választmányi ülésében elhatározta, hogy *Széll* Kálmánt mint a „Dunántúli közművelődési Egyesület“ elnökét miniszterelnökké történt kinevezetése alkalmából feliratilag üdvözlöi.

— **Ferenc Ferdinand utazása.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Ferenc Ferdinánd főherceg szombaton este a „Pelikán“ jachton Fiumébe érkezett. A főherceg tegnap délelőtt fogadta a hajón Szapáry László grófot, kinek kíséretében Gaál Tibor miniszteri tanácsos volt. A főherceg körülbelül félóráig beszélgetett a kormányzóval és élénken érdeklődött a magyar kikötőváros ügyei iránt. Később a főherceg Valentsits Antal dr. podesztát fogadta.

— **Nagy fizetésképtelenség.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) *Wolf* Jakab fővárosi ruhakereskedő fizetésképtelen lett. A passzívák 14000 frtra rugnak.

— **Jótevény görög bankár.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) *Athén.* A tegnap elhalt Syngros bankár vagyonának legnagyobb részét, mintegy 50 millió francot jótevény célokra hagyományozta. Syngrost államköltségen fogják eltemetni. A temetésen a királyi család is résztvesz. Az e napra kitűzött ünnepélyek elmaradnak.

— **A Bánffy kormány bukása és a munkások.** „A szociáldemokrata munkások két népgyűlést tartottak vasárnap délután Budapesten, melyeknek napirendjén a Bánffy kormány bukása volt. — A Vig-utca 16. sz. a vendéglőben mintegy 1500 munkás tartott igen zajos lefolyású népgyűlést. A hatóságot Krecsányi Kálmán rendőrkapitány képviselte. A gyűlés elnöke *Grosszman* Miksa volt. *Israel* Jakab állott fel először szólásra. Kegyeletes ünnepre jöttünk ma össze, — ugymond — ma van a temetése a Bánffy kormánynak, kötelességünk a kegyelet adóját nekünk is e kormány iránt leróni. Bánffy teremtette meg a magyar Alföldön a kivételes állapotokat s őt illeti a kissé kétes dicsőség babéra azért, mert kormánya alatt egy évben 41 magyar munkást lőttek agyon a zsandárok. Az alföldi sztrájk alatt nemzetiségi munkásokkal vétette ki a magyar munkás szájából a falatot. Elsoroalta azután a Bánffy kormány által a munkások ellen elkövetett különböző törvénytöréseket. Krecsányi kapitány itt szónoktól megvonatta a szót, mert a Bánffy kormány törvénytörést nem követett el. — *Weltner* Jakab beszélt azután. A Bánffy kormányról szerinte egy magyar ember se mondhat jót. Bánffy eltiporta a sajtó szabadságot, csupa magyar szeretetből lefotografáltatta, kiutasította a munkások vezéreit. Bánffy elakarta teljesen nyomni a munkás mozgalmakat, a mi azonban nem sikerült, mert az hatalmasabb most, mint volt valaha. — *Baron* Ede beszélt még németül, kijelentvén, hogy a munkások a *Széll* kormány alatt is folytatják a szervezkedést, az agitációt a munkások helyzetének javítása érdekében. A gyűlés aztán az általános választási jog éltetésével rendben szétoszlott. Az *ujpesti munkások* hasonló napirenddel tartottak gyűlést, melyen *Rádi* Sándor beszélt.

Budapesti börze.

— Saját tudósítónktól. —

Pécs, 1899. febr. 27.

A budapesti gabona-börze árai ma a következők:

Buza, őszre: —; későbbi szállítás: 9-88. — *Tengeri*, májusra: 4-66. — *Rozs*, márciusra: 7-93. — *Zab*, őszre: 5-73. —

Az értéktőzsdén az árak a következők: Osztrák hitelrészvény: 370-75. — Magyar hitelrészvény: —. — Államvasut: 363.—.

Laptulajdonos

Felelős szerkesztő

SAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC

TAIZS JÓZSEF

kiadó.

HIRDETÉSEK.

Köszönet-nyilvánítás.

Ő felsége Salvator Lipót főherceg udvarmesterei hivatala.

Általános Asbestáru-gyárnak, Budapesten.

Császári és királyi ő felsége hosszabb gyalog kirándulásokon használta a cipőket és úgy érezte, hogy a lába nem fáradt ki — mint más közönséges cipőknél. Küldök egy pár vadász-cipőt, hogy annak mintájára készítsenek másikat ugyanannál a cipésznél s aztán küldjék be.

Hiszszük, hogy a vadász-cipők ép oly jók lesznek és ép oly megfelelők, mint a mint megfelelők voltak a szalon-cipők.

Zágráb, 1898. július 8-án.

KRAHL, huszárkapitány.

Nines többé láb fárasztás, sem tynkszem, sem izzadás láb, sem bőrkeményedés, sem lábdaganat, sem fagyós láb, sem lábégés. Rövid idejű viselés után megkönnyebbül a járása annak, a ki cipőjét **Dr. Högyes-féle** az egész világon szabadalmazott **Asbest talpbéléssel** látja el.

Párja egyszerű 60 kr., kettős vastagságú 1 frt 20 kr. Az asbest talpbélés kitünőségét legjobban bizonyítja, hogy a cs. és k. közös hadseregnek és a m. kir. honvédségnek eddig 22500 pár szállított. Szétküldés csakis utánvétellel vagy a pénz előleges beküldése és külön 10 kr. franko. Felvilágosítások és prospectusok, köszönetnyilvánítások ingyen.

Általános Asbestáru-gyár betéti társaság Budapest, VI., Sziv-utca 18.

👁️ **Viszont eladóknak megfelelő árengedmény.** 👁️

Egyedüll elárusító raktár Pécsen: **Weisz Adolf** bór-

kereskedőnél.

PÉCSETT,

Kert-utca 8. sz.
alatti házban 5 szobából álló

emeleti lakás

kiadó.

A megye-utca 16. szám alatti
ház emeletén levő6 szoba
és mellékhelyiség,
úgy istálló és hozzátartozó mel-
lékhelyiség, — továbbá

földszinten egy szoba

május 1-től kiadó.

Bővebbet Anna-utca 2. szám a.,
úgy a kiadóhivatalban.Hirdetések jutányos
áron vétetnek föl ki-
adóhivatalunkban.

Fűrészelt

keményfa hulladék

egész kocsival 4 frt 40 kr.,
fél kocsival 2 frt 20 kr-ért
házhoz szállítva,

valamint legjobb minőségű

száraz tűzifa

jutányos áron kapható

Marton Miksa

fakereskedőnél

Pécsett, Szigeli-országut 33. sz.

Telefon szám 88.

Ugyanott szép, 2 m. hosszú

hasított tölgyfa karónak

1000 drb 25 frt, bérmentve a vasut-
hoz szállítva.

1000 drb 1.75 m. hosszú pedig 20 frt.

Tölgyfa ducok jutányos áron.

PSERHOFER J. vértisztító labdaccai,

azelőtt „általános labdaccai“ név alatt; mely utóbbi nevet teljes joggal megérdemlik, mivel csakugyan alig létezik betegség, melyben ezen labdaccai csodás hatásukat ezerszeresen be nem bizonyították volna

Évtizedek óta ezen labdaccai általános elterjedésnek örvendenek és alig van család, melyben ezen kitűnő háziszerekből készlet nem volna található. Számtalan orvos által ezen labdaccai háziszereit ajánlottak minden oly bajoknál, melyek a rossz emésztésből és székrekedésből erednek, mint epe-zavarok, májbajok, kólika, vértelenségek, aranyér, béltelenség s hasonló betegségeknek. Vértisztító tulajdonságuknál fogva kitűnő hatással vannak vérszegénység s az abból eredő bajoknál is: így sápkórna, idegességből származó fejfájásoknál stb. Ezen vértisztító labdaccai oly könnyen hatnak, hogy a legcsekélyebb fájdalmat sem okozzák és ennek tolytán még a leggyengébb egyének, de még gyermekek által is minden aggodalom nélkül is bevehetők.

Ezen vértisztító labdaccai csakis a Pserhofer J.-féle az „Arany birodalmi almához“ címzett gyógyszerárban Bécsben, I., Singerstrasse 15. szám alatt készítettnek valódi minőségben s egy 15 szem labdaccait tartalmazó tartalmozó doboz ára 21 kr. Egy csomag, melyben 6 doboz tartalmoztatik, 1 frt 05 kr-ba kerül. Az összeg előzetes beküldésénél bérmentes küldéssel együtt: 1 csomag 1 frt 25 kr., 2 csomag 2 frt 30 kr., 3 csomag 3 frt 35 kr., 4 csomag 4 frt 40 kr., 5 csomag 5 frt 20 kr. és 10 csomag 9 frt 20 kr-ba kerül.

NB. Nagy elterjedésük következtében ezen labdaccai a legkülönbözőbb nevek és alakok alatt utánoztatnak; ennek következtében kéretik osakis Pserhofer J.-féle vértisztító labdaccaikat követelni és csakis azok tekinthetők valódiaknak, melyek használati utasítása a Pserhofer J. névalírással, fekete színben és minden egyes doboz fedele ugyanazon aláírással, vörös színben van ellátva.

A számtalan hálairatból, melyet a labdaccai fogyasztói a legkülönbözőbb és legnehezebb betegségek után egészségük visszanyerése folytán hozzánk intéztek, ezen helyen csakis néhányat említünk azon megjegyzéssel, hogy mindenki, aki ezen labdaccaikat egyszer használta, meg vagyunk győződve, azokat tovább fogja ajánlani.

Köln, 1893 április hó 30-án.

Tisztelt Pserhofer ur!

Legyen oly szives és küldjön nekem ismét 15 tekercset az ön föltulmulatlan vértisztító labdaccaiból utánvétellel. Fogadja ez uton is a legmélyebb köszönetemet labdaccaik csodáhatásáért. Maradok teljes tisztelettel
Pawlistik Ferencz, Köln, Lindenthal.

Hrasche, Földnik mellett, 1887 szept. hó 12-én.

Tekintetes ur!

Isten akarata volt, hogy az ön labdaccaik kezeim közé kerültek, melyeknek hatását ezennel megírom: Én gyermekágyban meghültem olyannyira, hogy semmi munkát sem voltam többé képes végezni és bizonyára már a holtak közt volnék, ha az ön csodálatraméltó labdaccaik engem nem mentettek volna meg. Az Isten áldja meg őt ezért ezerszer. Nagy bizalmam van, hogy ezen labdaccai engem is tökéletesen ki fogják gyógyítani, a mint már másoknak is egészségük visszanyerésére segítségül szolgáltak. Knifcz Teréz.

Bécs-Ujhely, 1887 november 9-én.

Mélyen tisztelt ur!

A legforróbb köszönetemet mondom ezennel Önnek 60 éves nagynéném nevében. Az illető 5 éven át szenvedett gyomorhurutban és vízkórságban, már életét is megunta, melyről egyébként le

is mondott, midőn véletlenül egy dobozt kapott az ön kitűnő vértisztító labdaccaiból s azoknak állandó használata folytán tökéletesen kigyógyult.
Legfőbb tisztelettel Weinzettel Josefa.

Eichengraberamt, Gföhl mellett, 1893 márcz. 27.

Tekintetes ur!

A hullított ismétellen kér 4 csomagot az ön valóban hasznos és kitűnő labdaccaiból. El nem mulaszthatom legnagyobb elismerésemet kifejezni ezen labdaccai értéke felett és azokat, a hol csak alkalmam nyílik, a szenvedőknek legmelegebben fogom ajánlani. Ezen hálairatom tetszés szerinti használására önt ezennel felhatalmazom.
Teljes tisztelettel Hahn Ignác.

Gotschdorf, Kolbach mellett.

Szilézia, 1886 október 8-án.

T. ur! Felkérem, miszerint az ön vértisztító labdaccaiból egy csomagot 6 dobozzal küldeni sziveskedjék. Csak is az ön csodálatos labdaccainak köszönhetem, hogy egy gyomorhajótól, mely engem öt éven át gyötört, megszabadultam. Ezen labdaccai nálam sohasem fognak kifogni s midőn legforróbb köszönetemet kifejezem, vagyok

tisztelettel

Zwickl Anna.

Bernhardi alpesi-fű liqueur, Bern-

W. O.-tól Bregenzben 1/4 üveg 2 frt 60 kr., 1/2 üveg 1 frt 40 kr., 3/4 üveg 70 kr.

Amerikai köszvénykenőcs, gyors és hatá-
sú, legjobb szer minden köszvényes és csúszos bajok, u. m.: gerincagybántalom, tag-
szaggatás, ischias, migraine, ideges fogfájás, főfájás, fülzaggatás stb. ellen. 1 frt 20 kr.Angol csodabalsam, Pserhofer J.-
Fahv től, egy üv. 50 kr.Fagybalsam, Pserhofer J.-től. Évek óta a fagyos tagokra és minden idült seb-
re mint legbiztosabb szer elismerve. 1 köcsög 40 kr. Bérmentve 65 kr.

„Stoll“-féle Kolapraeparatumok, kitűnő szer gyomor és bélbetegségeknek.

Kola-elixir vagy bor, 1 liter 3 frt, fél liter 1 frt 60 kr.
1/4 liter 85 kr.Golyva-balsam, Pserhofer J.-től, ki-
tűnő szer golyva ellen, 1 üveg 40 kr., bérmentve 65 kr.Élet-esszencia, (prágai csöppek), Pser-
hofer J.-től, megrontott gyomor, rossz emésztés és mindennemű al-
teti bajok ellen kitűnő háziszere. 1 üveg 22 kr. 12 üveg 2 frt.Utifüvedv, Pserhofer J.-től, egy ált. ismert
kitűnő háziszere hurut, rekedtség, görcsös köhögés stb. ellen. 1 üvegecske 50 kr., 2 üveg bérmentve 1 frt 50 kr.

PSERHOFER J.

gyógyszerész „zum goldenen Reichsapfel“
Bécs, I., Singerstrasse 15.